

letnik XVIII - št. 9, oktober 2011

Glasiło obćine Trzin

odsevy

Trzinci uspešno loćujemo

Srećanje z rojaki

Hribarjevo leto

Trzinska barja

Gsm: 041 611 491

Tel.: 01 729 36 24

PSV

POGREBNE STORITVE

VRBANČIČ

Ob boleči izgubi vaših najdražjih,
smo Vam v pomoč s prijazno besedo tolažbe
in pogrebnimi storitvami, opravljenimi
z največjo pieteto.

Ob izgubi bližnjega Vam nudimo: prevoz pokojnega (v celi Sloveniji) • prevoz pokojnega v tujino ali iz tujine • oblačenje in ureditev pokojnega • postavitve odra za krsto na domu • oblačenje sobe z zavesami • prevoz žalnega sprevoda • nošenje pokojnega na žalni slovesnosti • izkop in zasip ter dekoracija grobov • prva ureditev groba • ureditev grobov • ozvočenje pogrebne slovesnosti • objava osmrtnice na RTV Slovenija • izdelava in okvirjenje žalne slike • fotografiranje pogreba • izdelava partnih listov • naročilo žalnega cvetja • posredovanje pevcev • posredovanje trobentača • branje govora • ureditev pogrebnine (ZZZS) • ureditev vseh potrebnih dokumentov za pogreb prekopi pokojnika • izpisek iz matične knjige umrlih • ureditev dokumentacije za prevoz v tujino ali iz tujine na konzularnih predstavništvi v Sloveniji ali tujini

www.pogrebne-storitve-vrbancic.si
e-mail: andrej.psv@gmail.com

V lepem svetu živimo

Ste si mogoče v zadnjem času med jutranjim hitenjem ali ob večernem direndaju vzeli nekaj trenutkov in se zazrli proti obzorju? Ste opazili, kako čudovite sončne vzhode in zahode nam je nekajkrat poklonil ta mesec? Za tako lepe poglede se človek res lahko ustavi za hip in zajame sapo! V lepem svetu živimo, in ni prav, da kar spregledamo čudovite naravne pojave, zanimiva bitja in nekatere stvaritve človeških rok vse okrog nas. Če ste pozorni, lahko opazite lepe stvari, zanimive prizore, ki se nam ponujajo povsem nevsiljivo, tako da se nam zdijo kot nekaj čisto običajnega, vsakdanjega in nepomembnega. Šele ko ustavimo korak in odpremo oči in dušo, spoznamo, kako pomirjujoče diši dim jesenskih ognjev na vrtovih, kako nežno božajo jutranje meglice še zaspane travnike in kako razposajeno plešejo odpadli listi v oktobrskem vetru. Nešteto je jesenskih prizorov in občutij, ki nas lahko navdajo z občudovanjem, melanholijo ali veseljem.

A naše misli se zdaj žal verjetno precej bolj zagrizeno ukvarjajo s kazalci gospodarske in politične krize v državi in svetu. Kdaj se bomo izvili iz krempljev recesije,

lažnih obljub politikov in pustošenja takunov po podjetjih, borzah in finančnih ustanovah? Kako dolgo bo pravica še slepa? Spet vstopamo v cirkus predvolilnih zavajanj in pozabljamo na osnovne vrednote naših prednikov: marljivost, poštenost in ljubezen do domovine. To so bile vrline, ki so ohranjale naš narod kljub viharjem zgodovine. To so bile vrednote, ki jih je zagovarjal naš veliki rojak Ivan Hribar, ki se ga letos bolj pozorno spominjamo, niso pa značilne za tiste, ki se prerivajo za najvišje politične položaje, in vse vplivneže, ki si lastijo bogastvo, ki jim pravzaprav ne bi smelo pripadati. Zanje so pomembni le njihovi dobički in to, da znajo kar najbolj očrtniti nasprotnike. Da znajo čim bolj prepričljivo pokazati, kako so kritični in pikolovski do drugih, saj naj bi jim to prinašalo politične točke. Igrajo kratkovidno taktiko: »Čim bolj črno je za druge, tem bolje je za nas!« Eni pa zgolj stegujejo svoje lovke, nastavljajo mošnjičke, kjer se le da, in zbrane cekine skrivajo na računih v tujini ali pa kako drugače »perejo« »zakonito« nakradeni denar.

V Ameriki na Wall Streetu se zbirajo tisti, ki so spregledali krivičnost razporejanja bogastva, a jih policija preganja s solzivcem in palicami, kot da so kriminalci. Tudi drugje navadni pošteni ljudje vse bolj spoznavajo, da delajo za tiste, ki zakonito kradejo in se kopljejo v bogastvu. A prave rešitve, razen protestov in ogorčenja, ne ponuja nihče.

Tudi pri nas so napovedi prihodnosti črno-

glede. Kot kaže, še nismo zadosti na dnu, da bi ustavili tiste, ki se igrajo z blaginjo ljudi in iz tega zase kujejo dobičke. Naši vodilni so še vedno ujeti v mreže strankarskih preigravanj. Kot da je pomembno samo, kateri struji oz. barvi kdo pripada. To, ali je strokovnjak, dober delavec in pošten državljan, ki zna misliti, sploh ni važno. Lahko je tudi slab, samo da je naš. Dokler bodo pomembne le članske knjižice in pripadnosti skupinam pritiska, se nam slabo piše.

Trzin pa je kot nekakšna pomanjšana slika države, saj tudi tu nekateri vztrajajo pri delitvah. Za tako majhno občino, kot je naša, to nikakor ni dobro. Na vsak način bi morali le najti poti za zblíževanje nasprotnih si pogledov, za dogovarjanje in gradnjo mostov. Najrazličnejše zamere, zaverovanost v lastno veličino in nezmožljivost, predvsem pa žalitve in polresnice, niso dobra podlaga za skupno življenje in delo. V zadnjem času naša občina dobiva laskava priznanja na področju varovanja okolja in skrbi za trajnostni razvoj. Prvi rezultati osveščanja o potrebi po naravi prijaznejšem življenju, varčnem izkoriščanju energije in pravilnem ravnanju z odpadki so opazni, a to so šele prvi koraki. Tem prizadevanjem bi morali dati še večji poudarek, in mogoče je ravno to področje tisto, kjer bi lahko začeli graditi tudi mostove med seboj. Prav bi bilo, da bi se spomnili, da smo lahko uspešnejši, močnejši in tudi bolj srečni, če bomo znali stopiti skupaj in si pomagati. Zamere, žaljivke, podtikanja in ignoranca prinesejo le čire na želodcih, razdražene živce in slabo spanje. Škoda je za to trošiti to kratko bivanje na tem svetu! V tej številki Odseva objavljamo nekatere ugotovitve strokovnjakov o tem, kako zanimive, redke, pravzaprav ogrožene rastlinice so se ohranile v našem okolju. Ali ne bi bilo lepo, če bi jih s skupnimi močmi zavarovali in ohranili zanamcem ter jih mogoče predstavili tudi drugim. Pišemo o prijateljskem zanosu mladih gledališnikov, ki skupaj premagujejo najrazličnejše izzive, so uspešni in pri tem uživajo. Med nami so vrhunski orientacisti, ki posegajo po najvišjih uvrstitvah tudi v svetovnem merilu, v Trzinu pa živi še cela vrsta drugih talentiranih posameznikov, ki jih vse premalo cenimo in poznamo. Mogoče pa ne bi bilo slabo, če bi se poskusili bolj odpirati drug drugemu, se medsebojno spoznavati in odkrivati, v kako prijetni in zanimivi družini živimo. Ni treba, da to bivanje gremo s pritlehnimi razmišljanji in dejanji.

Ozrite se okrog sebe, užijte spregledano lepoto in odprite srca prijateljskim nasmehom.

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Tjaša Banko, Brigita Crljenič, Tilen Hvasti, Zmago Knuplež, Zinka Kosmač, Matevž Kosterov, Frane Mazovec, Patricija Mušič, Miha Pavšek, Emil Pevec, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemeč**

Tehnično urejanje in tisk:
✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**
Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
novembrsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. novembra
2011

Slika na naslovnici
Jesenj je tu
Foto: Zinka Kosmač

Urednik

Županov kotichek

Nekaj dni pred koncem septembra je tudi Občina Trzin dobila od Ministrstva za okolje in prostor sporočilo o objavi podatkov o količinah zbranih in odloženih komunalnih odpadkov v letu 2010 po posameznih občinah. Bistvo teh podatkov je v razmerju med količino vseh zbranih odpadkov v posamezni občini in količino na odlagališču odloženih odpadkov, pri čemer je pomembno to, da se na podlagi količine odloženih odpadkov obračunava t.i. okoljska dajatev posameznega gospodinjstva za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja komunalnih odpadkov. Z drugimi besedami povedano, čim večji delež zbranih odpadkov posamezna občina odloži na odlagališču, tem višji je znesek navedene dajatve za posamezno gospodinjstvo oziroma posameznega zavezanca za oddajo od-

padkov. To pomeni, da občani občine, v kateri je delež ločenih odpadkov, naj bodo to biološki odpadki ali embalaža ali star papir, večji, plačujejo nižjo okoljsko dajatev, in obratno, kjer je delež ločenih odpadkov nižji, plačujejo višjo dajatev.

Trzinci uspešno ločujemo

V zvezi s povedanim je potrebno ponovno poudariti, da se je ločevanje odpadkov tudi po uvedbi ločevanja bioloških odpadkov in dodatnem ločevanju embalaže v Občini Trzin dobro prijelo. Kljub skepsi, s katero so posamezni občani sprejeli uvajanje vseh teh ločevanj in še posebej delitev zabojnikov po gospodinjstvih, je Občina Trzin med najuspešnejšimi občinami v Sloveniji, kar zadeva razmerje med količino zbranih in količino odloženih (ostanek po ločitvi) odpadkov. Naj bom natančen in poudarim, da je naša občina na zelo visokem četrtem mestu v Sloveniji po uspešnosti ločevanja. Pri tem velja pohvaliti občine, ki so pred nami; to so občine Idrija, Cerkno, Velenje in potem že pride občina Trzin. Pohvaliti moramo tudi naše najbližje sosede, občino Mengeš, ki je na šestem mestu (peta je občina Šoštanj) in tudi občina Lukovica se je uvrstila med prvih deset. Naj poudarim, da podatki kažejo, da samo 31,4 % v občini Trzin zbranih komunalnih odpadkov konča na odlagališču. Kaj to pomeni? Najprej to, da smo občani teh občin ne le sprejeli politiko občine, temveč da smo dejansko okoljsko osveščeni, in da nam ni odveč trud, ki je potreben, da uspešno ločujemo odpadke. Prepričan sem, da glavni motiv za to nikakor ni samo v tistih nekaj centih, morda evru, ki ga na ta način prihranimo. Prva pohvala mora biti potemtakem izrečena občanom in občankam naše občine, ki so najzaslužnejši za ta dosežek. Gotovo pripada del zaslug tudi Javnemu komunalnemu podjetju Prodnik, ki javno službo zbiranja in odlaganja odpadkov izvaja in ki ta uspeh omogoča zlasti z informiranjem občanov in tudi z drugimi aktivnostmi v okviru svojega dela. Nekaj zaslug pa si seveda lahko pripiše tudi Občina, kar velja tako za občinski svet kot za upravo, ki takšno politiko uveljavlja, ravno tako skrbi za informiranost ob-

čanov, organizira tudi druge akcije v zvezi z zbiranjem odpadkov itd.

Ločevanje je del koncepta trajnostnega razvoja

Ob teh ugotovitvah velja poudariti tudi to, da je ločevanje odpadkov, kar predpostavlja tudi reciklažo odpadkov, se pravi razumevanje odpadkov kot enega izmed, kot bi lahko rekli, obnovljivih virov, neposredno povezano s konceptom trajnostnega razvoja občine in države v celoti, saj odločitev za ločevanje in ločevanje samo po sebi pomeni upoštevanje vsaj treh komponent tega koncepta. Vključuje skrb za ohranjanje narave in za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov, pozitivno vpliva na družbeno kohezijo, ker spodbuja zavest o soodgovornosti slehernega izmed nas za dobrobit družbe v celoti, vključno z našimi potomci, in ker procesi, ki so del ločevanja ali sledijo ločevanju, prinašajo tudi nekaj delovnih mest in imajo potemtakem tudi neposredni učinek na socialnem področju. Koncept trajnostnega razvoja pa je pomemben prav zaradi tega, ker ni omejen samo na okoljski vidik oziroma na vidik varovanja in ohranjanja narave, v zvezi s katerim je včasih opaziti tudi kar precej hipokrizije in leporečništva, temveč upošteva in vključuje tudi težnjo po razvoju ob obvezni predpostavki ohranjanja in čvrstitev družbene kohezije, izboljšanja socialnih razmerij (zavest o soodgovornosti) in izboljšanja socialnih razmer v družbi (zaposlenost, odprava revščine ipd.).

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/ 564 47 30.**

Vabilo

Vabimo vas, da se udeležite žalne slovesnosti ob dnevu mrtvih, ki bo v **soboto, 29. 10., ob 16. uri** pri OŠ Trzin.

**Zveza borcev
NOB Trzin**

Pogovor z županom občine Trzin g. Antonom Peršakom

Proračun za 2012 pride na vrsto novembra

Na Občini spet osrednjo pozornost namenjate pripravi in sprejetju rebalansa občinskega proračuna za prihodnje leto. Na katerih področjih bo največ sprememb in čemu bo Občina v prihodnjem letu namenjala največ denarja?

Ne gre za rebalans proračuna za leto 2012, temveč za rebalans proračuna za leto 2011; novembra pa se bomo lotili sprememb proračuna za leto 2012 in osnutka proračuna za leto 2013. Tak postopek in pojmi izhajajo iz Zakona o javnih financah. Rebalans pomeni spremembe proračuna za tekoče leto. Gre predvsem za prenose sredstev s posameznih postavk, na katerih iz kakršnihkoli razlogov sredstva ne bodo porabljena, na postavke, kjer sredstev primanjkuje, in za popravke ocen prihodkov, če se izkaže, da prvotne ocene iz kakršnihkoli razlogov niso bile ustrezne. Glede na to, da zakon predvideva t.i. dveletni proračun, smo tudi mi že lani pripravili proračun za leto 2012, ki ga bomo v novembru usklajevali z novimi ocenami pričakovanih prihodkov. Preverili bomo načrtovane odhodke glede na letošnje izkušnje in glede na dinamiko načrtovanih investicij in pripravili, kot rečeno, osnutek proračuna za leto 2013.

Letos je Hribarjevo leto, saj se spominjamo kar dveh pomembnih letnic, povezanih z našim znamenitim rojakom Ivanom Hribarjem. Zanima nas, kaj se zdaj dogaja z načrti za postavitev novega objekta na mestu, kjer je nekoč stala rojstna hiša Ivana Hribarja? Kdaj naj bi bil novi objekt predvidoma zgrajen?

Kot je znano, gradbeno dovoljenje že imamo. Trenutno zunanji izvajalec z nekaj zamude zaključuje t.i. PZI dokumentacijo (projekte za izvedbo) in pripravljeno imamo tudi dokumentacijo za razpis. Čim bomo torej dobili PZI, bomo šli v izvedbo razpisa. Računam, da bo projekt v naslednjem letu vsaj v glavnem že tudi fizično izveden.

Blíža se 1. november, pa nas zanima, ali je Občina naredila kaj novega oz. kaj več za pospešitev izbora najprimernejše lokacije za trzinsko pokopališče?

Kot je znano, je bila kot možna primerna lokacija pokopališča na zadnjem od občnih zborov, sklicanih prav zaradi iskanja najprimernejše lokacije, določena površina med trenutnim skladiščem gradbenih materialov ob »cesti«, ki pelje od opuščene avtopralnice proti Frnihtovemu bajerju in t.i. Belo cesto, kar dejansko pomeni med mokriščem za omenjenim skladiščem (mokrišča namreč Zavod za varstvo narave gotovo ne bo dovolil zasuti) in »Belo cesto«; torej ponovno v gozdu. Ko bomo zaključili trenutno že načete manjše, a nujne spremembe Občinskega prostorskega načrta, se bomo čim prej lotili obsežnejših sprememb tega akta, med katerimi naj bi bila tudi prostorska umestitev pokopališča. Če bodo z lokacijo soglašali občani in vsi uredjalci prostora na državni ravni, bo lokacija umeščena v občinski prostorski načrt, in tedaj bo mogoče začeti s pravo občinskega podrobnega prostorskega načrta za pokopališče. Glede na to, kako v skladu z zakonom in prakso pristojnih državnih organov potekajo vsi ti postopki, je mogoče računati, da bi bilo mogoče začeti graditi pokopališče v štirih do petih letih.

Našega bralca zanima, iz katere pogodbe ali podobnega dokumenta izhaja, da bi v primeru, če bi podaljšali progo ljubljanskega po-

tniškega prometa do Trzina, bilo potrebno trenutnim izvajalcem avtobusnih linij plačati odškodnino. Poudarja, da naj bi vi to v različnih izjavah že večkrat poudarili, bralca pa zanima, kaj bi bila osnova za takšno odškodnino.

Na to vprašanje sem že večkrat odgovarjal. Naj torej ponovim: Pristojna služba v okviru Ministrstva za promet je določila območje mestnega prometa (Mestna občina Ljubljana in občine, ki so naslednice nekdanjih ljubljanskih občin) in območje primestnega prometa okrog območja mestnega prometa. Za območje primestnega prometa severovzhodno od Ljubljane je država podelila koncesijo za izvajanje primestnega prometa družbi Kambus, kar pomeni, da izključno Kambus lahko izvaja primestni avtobusni promet na tem območju. Seveda kdaj pa kdaj pripelje mimo tudi kak avtobus, ki izvaja linijski avtobusni promet (npr. Maribor – Ljubljana ipd.), vendar res poredko. Če bi se, recimo, Občina Trzin dogovorila s katerikoli drugim avtobusnim prevoznikom, da bi začel redno izvajati avtobusni promet na relaciji Trzin – Ljubljana, ki sodi v območje primestnega prometa, bi družba Kambus izgubila določeno število potnikov in s tem tudi del dohodka, in najbrž je logično, da bi glede na to, da ima družba Kambus edina koncesijo za izvajanje primestnega prometa na tej relaciji, zahtevala nadomestilo izgubljenega prihodka in bi seveda to nadomestilo tudi dobila, četudi morda na sodišču, in to od tistega, ki bi to izgubo povzročil. Ker pa domnevam, kakšno je ozadje tega vprašanja, naj dodam še nekaj pojasnil. V zadnjem času se veliko omenja primer dogovora, da bo poslej na progi Grosuplje - Ljubljana namesto medkrajevnega vozil mestni avtobus, da bodo potniki plačevali nižjo ceno vozovnic, in da bi se za tak aranžma lahko dogovorila tudi Občina Trzin, če bi le župan to hotel. Vendar ni tako preprosto. Najprej je treba vedeti, da je doslej na tej progi (Ljubljana – Grosuplje) medkrajevni promet izvajala družba Bus d.o.o., ki je v celoti last LPP Ljubljana, in to, da zdaj na tej progi promet izvaja sama družba LPP kot mestni promet, pomeni samo to, da so zamenjali table na avtobusih, namestili nanje oznake domnevno nove proge mestnega prometa, denar pa tako ali tako ostaja v isti blagajni. Razlika pa je v tem, da zato, ker je cena vozovnice za posameznega potnika res nižja, Občina Grosuplje mesečno plača družbi LPP 21.000 EUR razlike do tržne cene, dodatnih 29.000 pa v tem primeru mesečno prispeva še država, najbrž zato, ker na območju ni koncesije. Z drugimi besedami, vsi davkoplačevalci iz Slovenije subvencioniramo ceno vozovnice potnikom na relaciji Grosuplje – Ljubljana. Poleg tega velja poudariti, da je Občina Grosuplje veliko večja od Občine Trzin in ima višji proračun, in da za Občino Grosuplje 262.000 EUR letno ne pomeni tako velikega izdatka, kot bi pomenil za Občino Trzin. Če vemo, da so prihodki Občine Trzin trenutno (kriza) nekako okrog 3,500.000 EUR letno, bi to pomenilo okrog 7,5 % proračuna ali več kot polovico odhodkov za celotni program predšolskega varstva v Občini Trzin. Pri vsem tem pa to sploh ni obveznost občine in zato občina tudi nima predvidenih prihodkov za ta namen; kar pomeni, da bi morala teh 262.000 EUR odvzeti drugim porabnikom. Ker gre za sredstva iz t.i. primerne porabe, bi jih najbrž morala vzeti v glavnem društvom, kulturi, športu in najbrž tudi ukiniti postavke, kot so šola v naravi in podobne, za katere zdaj občina prispeva sredstva, četudi tudi to ni njena za-

konska obveznost. Ob vsem tem pa bi bil standard prevozov zelo verjetno nižji, kot je zdaj. »Mestni avtobus« vozi v Grosuplje vsakih 30 minut; vsi vemo, da primestni avtobus skozi Trzin vozi z veliko višjo frekvenco, še posebej zjutraj in popoldne. Treba je namreč vedeti, da glede na velikost Trzin pač ne zagotavlja ravno veliko potnikov, in ne nazadnje je pomembno še to, da del teh potnikov prihaja iz Ljubljane in drugih krajev v OIC Trzin. To pomeni, da bi Občina Trzin subvencionirala vozovnice občanom drugih občin, namesto da bi tem občanom potne stroške pokrivali delodajalci, čeprav je to njihova zakonska obveznost. Pa še to je treba vedeti, da Občina Trzin že sedaj subvencionira dijakom in študentom mesečne vozovnice za avtobuse družbe Kambus, poleg tega pa v višini 17 EUR mesečno tudi mesečne vozovnice za mestni promet v Ljubljani študentom Univerze v Ljubljani in v višini 8,5 EUR mesečne vozovnice dijakov in študentov višjih strokovnih šol iz Trzina. Poleg tega delodajalci vsem zaposlenim Trzincem v Ljubljani povrnejo stroške prevoza na delo in, kolikor bi se odločili, če bi se seveda lahko, za zamenjavo primestnega prometa z mestnim prometom, bi vsi ti zaposleni dobili bistveno manj dodatka k plači iz naslova povrnitve sredstev za prevoz na delo.

Naj zaključim ta dolgi odgovor: razlogi za sedanjo ureditev so razumni in logični. To pa ne pomeni, da jaz ne razmišljam o še boljših možnostih; prav zato že vrsto let sodelujem v raznih delovnih skupinah za izboljšanje javnega prometa na ravni regije in države. Vendar morajo biti drugačne možnosti res boljše in ne v resnici slabše, četudi pustimo ob strani dejstvo, da trenutno predpisi tako ali tako ne omogočajo, da bi se občina kar dogovorila z LPP, in da bi recimo čez dva meseca tod že vozil mestni avtobus. Gotovo pa je, da sta tako Mestna občina Ljubljana kot LPP za to zainteresirani, saj bi s tem tudi naša občina prevzela del »izgube« LPP in hkrati zagotovila večji obseg dejavnosti LPP, kar bi samo po sebi pomenilo izboljšanje položaja LPP. Vendar je pač tako, da vse, kar je dobro za MOL, ni nujno dobro za nas. Za nas pa je pomembno, da najdemo rešitve, ki bodo dobre tudi za nas.

Ko smo na Darsu spraševali, ali se kaj pripravljajo na gradnjo obvoznice ob zgornjem delu Trzina, so nam odgovorili, da ne, ker trasa še ni umeščena v prostorske načrte naše občine in da bi za to morala poskrbeti občina. Kdaj bo potek bodoče obvoznice vrisan v občinske prostorske akte?

Odgovor DARS-a, če je bil tak, kot je navedeno, ni bil ravno korekten. Na DARS-u dobro vedo, da lokacijske načrte oziroma po novem podrobne prostorske načrte za državne ceste praviloma sprejema Vlada RS in le izjemoma občine, če se tako dogovorijo z vlado. Poleg tega bi DARS trzinsko obvoznico gradil samo v primeru, če bi bila povezana z uvozom na avtocesto, drugače pa bo skoraj gotovo investitor Direkcija RS za ceste. Občina Trzin že več let pritiska na vlado (na Ministrstvo za promet), naj začne postopek za sprejem ustreznega prostorskega akta oziroma naj v sodelovanju z Ministrstvom za okolje in prostor pooblasti našo občino za sprejem tega akta. Doslej smo dosegli vsaj to, da je v osnovi določen koridor, a še za to smo se morali z Ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano dobresedno boriti pet let. Poleg tega tudi odhajajoči minister Vlačič ni bil naklonjen obvoznici (denar!). Upajmo, da bo dialog z novo vlado glede tega lažji in da bomo do konca tega mandata res dosegli vsaj to, da bo obvoznica dokončno umeščena v veljaven prostorski akt, ki bo omogočal začetek gradnje, kot sem to obljubil pred volitvami. Najhujša ovira za to je, poleg Ministrstva za kmetijstvo, trenutna kriza, saj vemo, da so v državnem proračunu za leto 2011 in 2012 sredstva za novogradnje na področju državnih cest več kot prepolovljena.

Okoljevarstveniki predlagajo več akcij za odstranjevanje tujerodnih invazivnih rastlin na območju Trzina, še zlasti iz mokrišč, kjer je zanimivo avtohtono rastlinstvo. Kako na občini gledate na ta prizadevanja?

Vsa ta prizadevanja seveda podpiramo in tudi občina sama je že izpeljala nekaj akcij na tem področju.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Novo, pomembno priznanje za našo občino

V petek, 7. oktobra, je naša občina med slavnostnim odprtjem letošnjega sejma Narava, zdravje na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani dobila priznanje kot prijazna občina planetu Zemlja.

Gre za poseben natečaj, ki ga v sodelovanju s sejmom Narava, zdravje izvaja društvo Planet Zemlja, občine pa so pri ocenjevanju razdeljene v tri kategorije. V kategoriji srednjih občin (od 3.000 do 10.000 prebivalcev), kjer jih je tudi največ, je Občina Trzin zasedla tretje mesto, prvo mesto v tej skupini pa je osvojila Občina Vojnik, prvo mesto med najmanjšimi občinami je pripadlo občini Hodoš, med velikimi občinami pa Mestni občini Murska Sobota.

Posebna strokovna komisija ocenjuje občine po več kriterijih, na primer: kako občine ločujejo in ravnaajo z odpadki, kako skrbijo za okolje oziroma naravo (čistilne akcije ipd.), kako skrbijo za zelene površine, kako skrbijo za energetske sanacije javnih stavb in v kolikšni meri gradijo energetske varčne objekte, lesene objekte, kako izkoriščajo obnovljive vire energije itd.

Priznanja je podelil v.d. minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejan Židan v navzočnosti v.d. ministra za okolje in prostor dr. Roka Žarniča.

Župan Občine Trzin Anton Peršak je ob prejemu priznanja dejal, da priznanje razume kot spodbudo, da se bomo leta 2012 borili še za boljšo uvrstitev v skladu z navedenimi merili.

Poročilo z 9. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Občina bo spodbujala inovatorstvo

Prva popočitniška seja Občinskega sveta Občine Trzin je bila v sredo, 21. septembra, na dnevnem redu pa je imela 9 točk. Pred začetkom seje je svetnik liste Za zeleni Trzin Romeo Podlogar predlagal, da jo razširijo s poročilom župana o naložbah v občini. Ker predlog za razširitev dnevnega reda ni bil pripravljen v skladu s Poslovnikom občinskega sveta, pa ga župan g. Anton Peršak ni dal na glasovanje, tako da dnevnega reda niso razširili. Po potrditvi dnevnega reda je župan povedal, da pri 8. točki, volitvah in imenovanju, ne bodo mogli sklepati o podelitvi mandata novi občinski svetnici, saj je predlagana kandidatka po sklicu seje sporočila, da funkcije svetnice ne sprejema. Občinska volilna komisija se bo morala tako še enkrat sestati in ugotoviti, kdo je naslednji kandidat za funkcijo v občinskem svetu.

Pri prvi točki je nato Občinski svet sprejel obvezno razlago Odloka o občinskem prostorskem načrtu v primeru ene od nepozidanih parcel v OIC ter tako tam omogočil novogradnjo, seznanil pa se je tudi s sklepom o začetku priprav na spremembe izvedbenega dela Odloka o občinskem prostorskem načrtu.

Pri drugi točki, Vprašanja in pobude, je spet največ pobud in predlogov dal občinski svetnik Romeo Podlogar; tokrat se je zadovoljil s 14 vprašanji. Nanašala so se na dela pri gradnji novega vrtca, ureditev kolesarskih poti ob ulici Rašiške ceste, na ureditev uvozov v industrijsko cono, dejavnost Marjana Habata na območju ulice Za hribom. Zanimalo so ga tudi merila pri poročanju o pobudah in vprašanih svetnikov na sejah občinskega sveta v Odsevu, posebno pozornost pa je namenil tudi možnostim sodelovanja opozicije pri delu občinskega sveta Trzin ter vlogi občinske svetnice Milice Erčulj v naši občini.

Ker je bilo podobno vprašanje že nekajkrat zastavljeno, naj ob tej priliki povemo, da je urednik Odseva še v prejšnjem mandatu vprašal g. župana o tem, kako naj povzema vprašanja in pobude svetnikov na sejah občinskega sveta. Župan je odgovoril, da so te pobude in vprašanja pogosto delovne narave. Informacije, ki jih občinski svet pri tem dobiva, so namenjene svetnikom predvsem za boljše poznavanje posameznih vprašanj, pri tem pa gre dostikrat za še ne povsem dodelana stališča, tako da naj bi bile te informacije bolj internega pomena. Če poročevalec oceni, da gre za pereča vprašanja, ki bi bila pomembna tudi za bralce, o tem na kratko lahko poroča, najpogosteje pa ta vprašanja urednik zastavlja županu ob naslednjem Pogovoru z županom. Ker v tem mandatu opozicija zastavlja nenavadno veliko vprašanj in pobud, samo g. Podlogar je na posameznih sejah zastavil celo po 30 vprašanj, je povzemanje vseh nesmiselno, saj bi samo izpiso-

vanje teh vprašanj vzelo precej prostora v časopisu. Tudi drugi novinarji pri svojih poročilih s sej parlamenta ali občinskih svetov večinoma ne povzemajo vseh zastavljenih vprašanj in celo ne vseh točk dnevnih redov teh sej. Novinarji naj bi se načeloma svobodno odločali o tem, na kakšen način bodo o posameznih problematikah seznanjali bralce.

Tudi druge svetnike je zanimalo predvsem, kako je potekala zamenjava glavnega izvajalca del pri novem vrtcu, zakaj Občina ne poskrbi za podaljšanje prog ljubljanskega potniškega prometa do Trzina, kako je s čiščenjem ulic v Trzinu in kako bi lahko bolje uredili prometne tokove v okolici trzinske šole.

Sledila je obravnava sprememb pravilnika o financiranju programov humanitarnih dejavnosti društev na območju Trzina. V tem letu so prvič pripravili razpis za financiranje humanitarnih dejavnosti, zato je bilo potrebno z manjšimi spremembami popraviti nekaj pomanjkljivosti oz. nejasnosti v dosedanem pravilniku. Spremembe so bile sprejete z večino glasov.

Sledilo je poročilo o uresničevanju letnega programa športa v občini, ki ga je podal novi sodelavec Občine za načrtovanje in koordinacijo občinskih prireditev Matjaž Erčulj, nato pa so se lotili Pravilnika o vrednotenju in sofinanciranju programov športa v občini. Svetnik liste Za zeleni Trzin g. Romeo Podlogar je pri tem predlagal dopolnilo, ki se nanaša na sofinanciranje športnih društev, ki imajo sedež izven območja Trzina, v njih pa trenirajo trzinski športniki. Po krajši prekinitvi seje za pripravo dopolnila je Občinski svet dopolnilo sprejel. Brez razprave so svetnice in svetniki sprejeli tudi poročilo o letnem programu kulture v občini, ki ga je podal g. župan Anton Peršak, nato pa so se lotili sprejemanja pravilnika o dodeljevanju nagrad za dosežke na področju inovacij v občini Trzin. Naša občina je tako ena prvih, ki skuša spodbujati inovatorstvo na svojem območju s podeljevanjem nagrad. Znano je, da je v Trzinu kar nekaj inovatorjev, v teh kriznih časih pa so prav inovacije lahko tiste, ki pomagajo gospodarstvu pri premagovanju težav.

Brez posebne razprave so člani občinskega sveta nato dali soglasje k imenovanju g. Viktorja Jemca za predstavnika ustanoviteljev v Svetu OŠ Roje, nato pa so potrdili spremembo pravilnika o plačah in sejinah občinskih funkcionarjev. Te so do zdaj izplačevali najkasneje v 20 dneh, odslej pa jih bodo izplačevali kasneje, in sicer od 20 do največ 45 dni po opravljenem delu.

Miro Štebe

Hribarjevo leto v Trzinu

Ob 160-letnici rojstva in 70-letnici smrti znamenitega trzinskega rojaka, župana Ljubljane v času njene popotresne obnove, Ivana Hribarja, so to leto razglasili za Hribarjevo leto v Trzinu. Za začetek je Turistično društvo Kanja Trzin v sodelovanju z Zavodom za turizem Ljubljana v nedeljo, 18. septembra, pripravil voden izlet po Hribarjevi Ljubljani, v ponedeljek, 19. septembra, pa je bila v Trzinu, v dvoranci Marjance Ručigaj, prireditev, na kateri je eden najboljših poznavalcev življenja in dela Ivana Hribarja, dr. Igor Grdina, predaval o velikem domoljubu, gospodarstveniku in županu. Med drugim je povedal, da je Ivan Hribar napisal tudi obsežen roman, ki še ni bil objavljen. Mogoče pa bi bila to obveza za Trzinčane do našega rojaka. Glede na to, da je dr. Grdina literarni zgodovinar in je ocenil, da je roman dober, bi se verjetno le spodobilo, če bi ga izdali. Po predavanju so si obiskovalci, med katerimi jih je bilo več iz Ljubljane, Kamnika in sosednjih krajev, lahko ogledali televizijski film Ivan Hribar – župan za vse čase.

Ko bo izhajala ta številka Odseva, v četrtek, 20. oktobra, pa bodo v avli Centra Ivana Hribarja odprli razstavo Trzinski rojak Ivan Hribar, ki jo bosta pripravila Medobčinski muzej Kamnik in Muzej in galerije mesta Ljubljane. Ob tej priložnosti bodo izdali tudi publikacijo o Ivanu Hribarju.

MŠ

Ogled Hribarjeve Ljubljane

Pred spomenikom Hribarja na obrežju Ljubljanice (foto: Z. Kosmač)

Eden od štirih dogodkov v Hribarjevem letu v Trzinu je bil tudi organiziran ogled Hribarjeve Ljubljane.

Na izredno lepo sončno nedeljo, 18.9., smo se z vodičem Zavoda za turizem Ljubljana podali na dveurni ogled Hribarjeve Ljubljane. Ogledali smo si Hribarjevo zapuščino: komunalno ureditev, arhitekturo, spomenike ipd., s katerimi je Ivan Hribar v času svojega županovanja Ljubljano zaznamoval in jo spremenil iz "dolge vasi" v sodobno prestolnico dežele Kranjske, takratne avstro-ogrške monarhije.

TD Kanja načrtuje še eno takšno vodenje po Hribarjevi Ljubljani, ki bo namenjeno predvsem mlajšim.

JV

**Trženje oglasnega prostora
v glasilu Odsev:**

 grafex agencija

t: 041 617 927

Srečanje s Trzinskimi rojaki

Turistično društvo Kanja je v sodelovanju z Občino Trzin organiziralo srečanje trzinskih rojakov, ki sedaj živijo drugod po Sloveniji ali izven nje. Srečanje je bilo načrtovano že pred nekaj leti, letos pa smo dolgotrajne priprave tudi udejanili. Spisek rojakov je nastajal z obiskom domačij, obujanjem spominov, slikovnega gradiva ipd. Tako se je spisek iz dneva v dan večal in blizu 150 rojakov smo povabili na srečanje, ki je bilo v soboto, 1. oktobra. Glede na to, da je bil projekt komaj rojen, nismo vedeli, kakšen bo odziv na naše povabilo. Dobro pripravljene smo sredi lepega sončnega dopoldneva pred CIH pričakali nekaj več kot šestdeset udeležencev. Pohvale o urejenosti središča Trzina so kar deževalo, veliko pozornosti pa je poleg informativnih stojnic požela tudi trzinska fontana.

Nekateri rojaki se med seboj niso takoj prepoznali. Sledila so prišrna pozdravljanja, objemi in začele so se izmenjavati informacije o preteklosti in sedanosti. Prav ganljivo je bilo videti nekatero udeležence, kako iskreno so se pozdravljali med seboj. Koliko smeha, spominov na kraj, na mlada leta, na sorodnike in prijatelje je privrelo na dan.

Zbrane je najprej pozdravila ga. Jožica Valenčak, predsednica Turističnega društva Kanja, nato jih je pozdravil še župan g. Tone Peršak in jim zaželel dobrodošlico.

Vsi so se nato napotili v avlo, kjer se je pogovor nadaljeval po trzinsko: ob trzinski klobasi in pijači. Rojaki so občudovali razstavo slik Nejc Slatnerja Pogled na Trzin iz zraka in Trzin na starih razglednicah. V dvorani Marjance Ručigaj so si ogledali čudovit

kolaž fotografij, ki ga je pripravila ga. Zinka Kosmač. Ta je prikazal fotografsko pripoved o kraju z vsemi lepimi in pomembnimi podobami. G. Tone Ipavec je kot zadnji predsednik nekdanje Krajevne skupnosti Trzin spregovoril nekaj besed o tem, kako je prišlo do ideje o samostojni občini in koliko truda je bilo vložena, da smo se lahko odcepili od domžalske občine.

Ga. Šilar je predstavila kratek zgodovinski pregled Trzina od prve omembe do novejšje zgodovine ter spregovorila o razvoju kraja, ki se je v nekaj desetletjih iz vasi razvil v gospodarsko najbolj razvito občino.

Povabljenke smo pospremili do novega mostu čez Pšato, kjer je g. Kosmač opisal bitko iz leta 1991. Oglad se je nadaljeval v farni cerkvi sv. Florjana, kjer jih je sprejel župnik, g. Guček. Predstavil je zgodovino cerkve in njene znamenitosti. Ker je ogled gradu Jable odpadel, smo gostom le na kratko predstavili zgodovino in zanimivosti obnovljenega gradu. Nekaj rojakov se je v svoji mladosti v gradu tudi družilo. Mimo osnovne šole in spomenika NOB so prišli do najstarejše gostilne v Trzinu - Pr' Narobet, kjer je bila pogostitev. Tu se je prijetno druženje tudi zaključilo. Rojaki so se med seboj veliko pogovarjali, plesali in peli. Za vzdušje sta po-

skrbela že uveljavljena harmonikarja Luka Lisjak in Simon Vrbec, učenca glasbene šole L'artko.

Veseli in zadovoljni rojaki so se zahvalili za prijeten dan, ki so ga preživeli v Trzinu, in obljubili, da se bodo radi odzvali povabilu na ponovno srečanje. Skrbno smo si zapisali vse kontakte in se že veselimo prihodnjega snidenja. Pa Odsev nam pošljite, so naročili, da bomo na tekočem, kaj se dogaja v Trzinu.

Majda Šilar

Druga obletnica šole zdravja v Trzinu

Ob letu osorej ter v zadnjem letošnjem poletnem mesecu je šola zdravja v Trzinu praznovala drugo obletnico delovanja. Kot po navadi je naše druženje potekalo v jutranjih urah in ob tej, za nas uspešni obletnici, smo v športnem parku gostili tudi telovadke in telovadce iz sosednjih občin. Zbralo se nas je več kot osemdeset iz Trzina, Domžal, Ihana, Kamnika, Črnuč, Radomelj in Ljubljane.

Predsednica društva šole zdravja, gospa Zdenka Katkič je na obletnico povabila tudi župana Trzina, gospoda Peršaka, ki pa se je zaradi službenih obveznosti ni mogel udeležiti. Kljub temu je društvo s strani občine prejelo čestitke ob obletnici in z lepimi željami pospremilo telovadce k nadaljnjim uspehom, veselju ter vztrajnosti pri jutranji telovadbi.

Jubilejni telovadbi se je pridružil tudi dr. Nikolay Grishin, idejni vodja projekta Šole zdravja v Sloveniji. Dr. Grishin, ruski nevrolog in manualni terapevt je številne Slovence predramil iz postelje ter jih navdušil za redno jutranje razgibavanje. O za telo dobrodejnih gibih priča njegova gibčnost pri izvajanju posameznih vaj.

Ob tej priložnosti je marsikateri udeleženec povprašal dr. Grishina, kako naj ublaži svoje zdravstvene težave, in verjemite, za vsako se najde rešitev. Vsaka vaja služi svojemu namenu in cel sklop vaj koristi celemu telesu. Ne verjamete? Pridružite se nam pri telovadbi.

Po končanem razgibavanju smo dobremu počutju privoščili še pogostitev. Med prijetnim druženjem in okušanjem domačih dobrot smo razpredali nova poznanstva in izkušnje z gosti. Te smo po druženju odpeljali še na pohod do Dobena in naprej do stolpa na Rašici. Razgibani in prijetno utrujeni smo družno sklenili, da se prihodnje leto zopet snidemo ob vadbi Grishinovih vaj v našem lepem športnem parku.

Ponovno vabimo vse Trzinke in Trzinca, da se nam pridružijo pri jutranji telovadbi v športnem parku. Telovadba poteka vsak dan zjutraj, razen nedelje, od 7.30 do 8.00 ure. Pridite, razgibajte svoje sklepe in naredite nekaj za svoje zdravje.

Majda Šilar

Inovatorji so se predstavili

Turistično društvo Kanja Trzin je ob sodelovanju z Občino skupaj z združenjem Aktivnih slovenskih inovatorjev – Asi v četrtek, 29. septembra, v avli Centra Ivana Hribarja pripravilo predstavitev izumov 20 slovenskih inovatorjev, med katerimi sta bila tudi dva iz Trzina. Kot je poudaril direktor ASI, naš rojak in izumitelj Tomaž Pevc, je Trzin zelo močna podjetniška občina, in marsikatero od trzinskih podjetij bi se lahko odločilo za proizvodnjo in razvoj katere od inovacij, ki so jih izumili člani združenja ASI. V omenjeno združenje je vključenih kakih 200 neprofesionalnih inovatorjev iz vse Slovenije. V povprečju ima vsak član združenja vsaj dve inovaciji, tako da ASI zdaj ponuja skoraj 400 inovacij. Sodelujejo na najrazličnejših predstavitevah, še zlasti pa na inovatorskih sejmih. Z večine najuglednejših inovatorskih srečanj v tujini se vračajo z najvišjimi priznanji za svoje inovacije. Težave pa imajo, ko želijo te inovacije spraviti na trg. Čeprav se vsi zavedajo, in to poudarjajo na najrazličnejših prireditvah gospodarstvenikov, da so lahko inovacije pomembna rešitev za premagovanje gospodarske krize, se naša podjetja le s težavo odločajo za proizvodnjo inovacij. Izumitelji so tako pogosto prisiljeni, da svoje inovacije prodajajo v tujini, in šele takrat jih, seveda dražje, začne sprejemati tudi domače gospodarstvo. Prav zato so v združenju ASI z veseljem pozdravili pobudo turističnega društva in s svojimi izbranimi inovacijami prišli v Trzin. Želijo se povezati s trzinskimi podjetji. Razstava je pritegnila kar nekaj pozornosti, zato upajo, da bodo za kakšno inovacijo le dobili proizvajalca tudi v Trzinu. Razstava je bila odprta do sredine oktobra.

MŠ

Športne igre »Trzin za zdrav duh v zdravem telesu«

Kdor se je na vroč sobotni zgodnjejesenski dan, natančneje 17. septembra, sprehajal v bližini športnega parka Trzin, je imel kaj videti. Skupine fantov, ki so se na košarkarskem igrišču borile za zmago v ulični košarki, pa na drugem koncu igrišča nogometaše, ki so spretno krmarili med dvema goloma, pa navdušene upokojence iz Trzina in sosednjih občin, ki so se med seboj pomerili v spretnosti balinanja, pa kopico otrok, ki so dogajanje popestrili z ustvarjanjem živahnega direndaja na igralih.

In čeprav je na trzinskem igrišču mogoče vsak dan opaziti kar nekaj rekreativnih športnikov, pa je bila ta sobota nekaj posebnega. Tokrat so potekale prve športne igre. Na razbeljeni površini je potekala športno-rekreativna prireditev, ki jo je organiziralo trzinsko športno društvo in ki je bila organizirana tudi kot ena od akcij za športno značko občine Trzin. Po besedah organizatorjev je bila prireditev namenjena predvsem predstavitvi dejavnosti trzinskega športnega društva in druženju Trzinc in

Trzincev vseh generacij prek različnih športnih aktivnosti. Tako kot je pester nabor športno-rekreativnih dejavnosti, ki jih omogoča trzinsko športno društvo, je bil s športnimi dejavnostmi pester tudi ta resnično vroč dan. Že v dopoldanskem času je bila za najmlajše organizirana šola košarke, nogometa, boksa in balinanja, nekoliko starejši so, kot že rečeno, sodelovali v turnirju ulične košarke in v nogometu, za nežnejši spol je bilo poskrbljeno s predstavitvijo aerobike, v sodelovanju z društvom upokojencev Žerjavčki Trzin pa je bil organiziran turnir v balinanju. Na turnirju v ulični košarki je tekmovalo 7 ekip, med nji-

mi so bile tudi ekipe iz okoliških občin, katerim je pripadla tudi zmaga, trzinski nogometaši pa so se odločili za igro mladih proti starejšim, pri čemer so starejši nogometaši, kljub izkušnjam in borbenosti, morali priznati premoč mlajših. Seveda pa moramo tudi omeniti, da so trzinske »skirce« v balinarskem turnirju premagale ekipe iz Mengša in Vira.

V Trzinu živi kar nekaj vrhunskih športnikov (v slovenskem kot tudi svetovnem merilu), in nekateri od njih so si vzeli čas in s svojo prisotnostjo na prireditvi morda dali prisotnim rekreativnim športnikom tudi novo motivacijo za športno aktivnost. O skritih pasteh deroče in mirne reke smo se tako lahko pogovarjali z Joštom Zakrajškom, ki je v spustu na divjih vodah s kanujem leta 2009 postal svetovni skupni pokalni zmagovalc, krasi pa ga tudi naslov državni prvak v kajaku na 1000 m. Spomine s košarkarskega parketa nam je ponudil Mario Kraljevič, slovenski košarkarski reprezentant, ki je za slovensko reprezentanco nastopil na 73 tekmah, med drugim pa je igral tudi za najboljši evropske klube. Košarkarsko znanje je z udeleženci delil tudi Tijan Milič, svetovni prvak v košarkarskem zabijanju, ki je laskavi naslov osvojil na svetovnem prvenstvu v ulični košarki v Moskvi. Napotke o tem, kako se pravilno orientirati, pa nam je ponudil Krešo Keresteš, svetovni prvak v precizni orientaciji, ki trenutno sodi med 10 najboljših preciznih orientacistov na svetu, je pa tudi vodeči v letošnjem slovensko-hrvaško-italijanskem pokalu ter v slovenski ligi v precizni orientaciji ...

Po besedah organizatorjev, ki so bili zadovoljni z uspešno izvedeno prireditvijo, lahko – upajmo, da ob manj vročem dnevu – športne igre pričakujemo tudi v prihodnjem letu. Trzinci pa smo tako dobili še eno prireditev, ki pritrjuje temu, da Trzinci in Trzinke še kako dobro vemo, da je druženje preko športa in športna aktivnost v današnjem času izjemno dobrodošlo.

mag. Mateja Erčulj

Seveda prireditev ne bi bila mogoča brez sponzorjev. Nagrade za tekmovalce so prispevali: Gama Trgovina z blagovno znamko Gosser in Zlatopramen, Stele Plesk, Pevc d.o.o., Patrick Sport d.o.o. z blagovno znamko Kelme, Mercator in Telekom. Prireditev pa so omogočili: Občina Trzin, Stele Plesk d.o.o., Zupo, si d.o.o. Gama Trgovina d.o.o., INARI strojne inštalacije d.o.o., MAAG, Okrepčevalnica BOR HOJNIK s.p.

12-urni košarkarski maraton "ZELE : JANO" 2011

V soboto, 24.9.2011, je Športno društvo Trzin v sodelovanju s Športno-humanitarnim društvom Zorica iz Domžal v trzinskem športnem parku organiziralo tradicionalni memorial – športno - rekreativno prireditev Košarkarski maraton »ZELE : JANO« 2011. Gre za 12-urno vzdržljivostno košarkarsko tekmo, na kateri se igra v spomin prijateljskega Tadeju Zevniku (»ZeLe«) in Kristjanu Miklavčiču (»Jano«). Ekipo »ZeLe« tradicionalno zastopajo igralci iz Trzina, ekipo »Jano« pa košarkarji iz Domžal, Kamnika in okolice.

V športnem parku Trzin Mlake se je to sobotno jutro zbralo lepo število ljubiteljev košarke. Za vsako ekipo je nastopilo 30 igralcev. Le-ti so se v boje pod koši zagnali že ob devetih zjutraj, takoj po uvodni minuti molka in županovem nagovoru. V tekmo so bolje vstopili domačini, ki so si po dveh urah priigrali okoli 30

točk naskoka. Potem pa so pri gostih pobudo prevzeli mlajši in bolj zagnani košarkarji iz Kamnika, ki so s svojim hitrim tempom začeli preusmerjati tok srečanja. Od tretje ure srečanja dalje so gostje vseskozi vodili, Trzin pa se ni mogel približati na manj kot 15 točk zaostanka. Ob devetih zvečer, po 12-urnih bojih, se je semafor ustavil pri končnem rezultatu 939 : 907, in sicer v korist gostujoče ekipe (»Jano«), kar navsezadnje vseeno priča o dokaj izenačeni tekmi.

Na koncu velja vendarle omeniti, da je rezultat tekme drugotnega pomena, v prvi vrsti pa je prireditev namenjena srečanju in druženju starih košarkarskih prijateljev. V tem pogledu je dogodek uspel odlično. Skupaj se ga je udeležilo dobrih 100 ljudi (igralci in obiskovalci), ki so na prizorišču vztrajali skoraj do 22. ure.

Kratko reportažo o dogodku si lahko ogledate na spletni strani: <http://www.mojvideo.com/video-kosarkarski-maraton-zele-jano/5a7bc4b905cd6662e050>

Prireditve so omogočili:

OBČINA TRZIN
BAR BLATNICA
MAAR d.o.o.
STELE PLESK d.o.o.
INARI strojne inštalacije d.o.o.
PUN NEPREMIČNINE d.o.o.
Žiga Kosmač s.p., EL-ŽI-KO
ZAVAROVALNICA MARIBOR d.d.
MAAG
ELIMONT d.o.o.

Nejc Florjanc
ŠD Trzin

Že trinajstič na Mihaelovem sejmu

Zadnji septembrski konec tedna, 24. in 25., so imeli Mengšani spet svoj Mihaelov sejem, ki ga pripravljajo ob godu svojega farnega zavetnika sv. Mihaela. Tokrat so sejem predstavili na novo prizorišče, in sicer v športni park pred mengeško osnovno šolo in za to potezo poželi cel kup priznanj, saj je na tej lokaciji zdaj precej več prostora, stojnice pa so lahko razvrščene v prijetni senci vzdolž tamkajšnjega drevoreda.

Turistično društvo Kanja Trzin na Mihaelovih sejmih sodeluje s svojo stojnico vse od začetka; letos je bilo to že trinajstič. Mengšani nam vračajo z njihovo udeležbo na trzinskem Florjanovem sejmu, na katerem se običajno predstavljajo s svojo turistično

ponudbo in glasbenimi skupinami, Trzinci pa se na Mihaelovem sejmu pokažemo z vedno prijetno urejeno stojnico – za urejenost smo prejeli že tudi priznanja, na stojnici predstavljamo trzinske tradicionalne jedi in različne zanimivosti. Vsakič prizadevni člani Turističnega društva stojnico smiselno okrasijo, tako da predstavlja eno od izbranih tem. Letos je bila tako posvečena jubilejem znamenitega trzinskega rojaka, ljubljanskega župana Ivana Hribarja. Že vrsto let se na sejmu predstavljajo tudi trzinski rezbarji, zadnja leta pa tudi vezilje ter slikarji in ustvarjalci drugih domačih obrti. Letos bi morala nastopiti tudi trzinska folklorna skupina, žal pa so morali nastop v zadnjem trenutku odpovedati.

Tekmovanje neaktivnih strelcev

Strelci v položaju

V petek, 23. septembra, smo na strelišču OŠ Trzin izvedli tekmovanje neaktivnih strelcev.

Udeležilo se ga je 35 neaktivnih strelcev, tekmovanje pa je potekalo v okviru pridobitve občinske športne značke 2011. Samo tekmovanje je na koncu postalo prav razburljivo, saj sta imeli dve strelki izenačen rezultat in sta morali izvesti dodaten strel, kot to praviloma poteka na tekmovanjih. Na podelitvi smo sklenili, da se kmalu vidimo tudi na kakšnem uradnem treningu, in očitno je, da imamo med našimi občani tudi skrite talente, v kar ne dvomimo glede na dosežene rezultate.

Rezultati:

DEČKI:

1. Simon Vukadin
2. Valentin Marolt
3. Maj Mušič Suljič

MOŠKI:

1. Ivica Vukodin
2. Robert Gorjup
3. Tomaž Šinko

DEKLICE:

1. Katja Kobal
2. Eva Mušič
3. Ana Mesar

ŽENSKE:

1. Polona Mesar
2. Branka Goropečnik
3. Eva Hrovatin

»Moč voda« tudi na Pšati v Trzinu

Trzinska občina je postala 71. slovenska občina, ki se je pridružila projektu Agencije za okolje Republike Slovenije (ARSO) z naslovom »Moč voda«. Z njim želijo v posameznih poplavno ogroženih območjih in krajih ohraniti kolektivni spomin in zavest o moči narave, širše pa ozaveščati prebivalstvo o nevarnosti zaradi različnih naravnih nesreč. Zaradi vse bolj občutnih podnebni sprememb, za katere je vse bolj očiten človekov vpliv, se jim ne bomo mogli izogniti niti v prihodnje. V okviru akcije ozaveščanja poteka nameščanje posebnih opozorilnih tablic na za javnost bolj izpostavljenih in dobro vidnih mestih, ki označujejo rekordne vodostaje posameznih vodotokov. Trzinci imamo to srečo, da je naša tablica, ki je na opornem zidu nad desnim bregom Pšate pod Gregčevim mostom, ena najnižjih, ki so jih postavili do sedaj. Drugače povedano, poplave drugod so mnogo bolj problematične, saj povzročajo precej hujše težave, kot pa jih poznamo v naši občini. Po drugi strani pa nas to vendarle opozarja, da so bližje, kot so bile naše predstave o tem. Nekaj o tem smo povedali tudi priložnostni govorniki – poleg župana g. Antona Peršaka še direktor ARSO g. Silvo Žlebiri in koordinator

akcije g. Janez Polajnar ter spodaj podpisani, ki sem bil tudi njen pobudnik. Na Geografskem inštitutu Antona Melika ZRC SAZU, kjer sem zaposlen, se ukvarjamo občasno tudi s problematiko naravnih nesreč.

Prav zanimivo je, da smo hoteli prek OŠ Trzin že konec lanske jeseni pripraviti podobno akcijo v okviru izbirnega predmeta Varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami. Ko pa je začela z njo ARSO, smo se ji z veseljem pridružili, pri tem pa so nam, tako kot tudi pri poplavah, priskočili na pomoč trzinski gasilci ter nam pomagali pri namestitvi tablice. Na prireditvi oziroma tokrat pa so se nam pridružili šolarji, natančneje »cizbor« in nam zapeli nekaj »vodnih« pesmic, kar ji je dalo še poseben pečat. Vsak vodotok daje kraju, skozi katerega teče, poseben pečat in tako je tudi z našo Pšato. Pomembna je že vse od nastanka kraja, pa najsi je gostila perice, pridelovalce ledu, mlinarje, žage ali pa sprehajalce in rekreativce ter ne nazadnje race in gosi, prav tako naše »sokrajane«. Že res, da ne gre za veliko reko, ki bi ločevala ljudi, zato bi nas morala predvsem povezovati. To pa

se zgodi predvsem takrat, kadar nas ogroža in si moramo sami in medsebojno pomagati. V skladu z znanim pregovorom, da v nesreči nisi nikoli sam. Že res, da poplave septembra 2010 v Trzinu niso pustile hujših sledov in povzročile morebitne večje

škode, pa vendarle so nam dale misliti, da nismo neranljivi, saj leži tudi del starega Trzina na obsežnejšem poplavnem območju. Pa tudi to, da moramo biti tudi nanje ustrezno pripravljeni. Nepredvidljiva narava Pšate je domačinom že dolgo znana, zato so se lotili njene »krotitve« že kmalu po 2. svetovni vojni, natančneje leta 1949 in jo končali v začetku 50-ih let prejšnjega stoletja. Od takrat je njen pretok v veliki meri odvisen od zapornice (ta je potrebna obnove) na začetku Mengša, ki preusmerja en del vode k nam, v Trzin, drugega pa prek Mengeškega polja oziroma tamkajšnjega razbremenilnika neposredno v Kamniško Bistrico. Do takrat je redno poplavljal stari Trzin, nad gladino so bili pogosto le železniški tiri in višje, ob hribu ležeče hiše. S podnebnimi spremembami smo priče tudi vse večjim vremenskim nihanjem, kar je povsem logično, saj je podnebje le povprečna različica vremena. Morda je bilo komu to početje smešno, saj je bilo na dan slovesne namestitve opozorilne tablice moč priti čez potok v malo višjih čevljih. Po drugi strani pa je prav tak trenutek najprimernejši za to, da opozorimo krajane in druge obiskovalce, da rečica ni vedno tako pohlevna. Lani septembra ni dosti manjkalo do česa hujšega, saj smo imeli v osrednji Sloveniji opravka s 50–100letnimi poplavami, marsikje pa najhujšimi do sedaj. Pri nas, razen nekaj poplavljenih kleti in dvorišč, sicer ni bilo večje škode, smo pa na ta način vendarle dobili dovolj jasno opozorilo o tem, da tudi naše Pšate ne smemo omejevat. Natanko tri leta prej, 19. septembra 2007, je bil vodostaj Pšate na vodomerni postaji pri Malnskem (Jabelskem) mostu še 46 cm višji! Ko bomo izmerili prerez struge pri Gregčevem mostu, bomo lahko postavili novo tablico še višje ali pa na tej popravili letnico.

K poplavni sanacije vsake reke oziroma njenih visokih voda sodi tudi to, da prepustimo določen del poplavnega območja nedotaknjena oziroma nepozidano. Čeprav je rečica deloma že »ukročena« več kot šest desetletij, vedno in povsod ni tako, predvsem pa ne sme biti za vsako ceno. Vprašati se moramo, ali bomo tvegali spremembo namembnosti zemljišč in omogočili skokovito rast cen zemljišč, ko ta postanejo zazidalna v korist morebitne kasnejše škode zaradi poplav. Upam, da se zavedajo tega tudi vsi pristojni, ki skrbijo ali bodo skrbeli v prihodnje za prostorski razvoj Trzina. Namesto vedno novih in novih pozidanih površin raje obnovimo star stavbni fond ali nadomestimo stare stavbe z novimi, reki pa prepustimo – vsaj na njenem

desnem bregu – njeno naravno razlivno območje. Na ta način nam bo še naprej v čast in ponos in kot ogledalo naših okoljskih prizadevanj. Najboljša preventiva na področjih, kjer so povodnji bolj verjetne, je soočanje ljudi z okoljem, v katerem živijo, in sprejetje značilnosti narave z vsemi posledicami, ki jih ta prinaša. Verjamemo, da se bo tovrstno razmišljanje prijelo tudi v Trzinu.

Živeti moramo z naravo in ne proti njej, torej v skladu s stvarnimi možnostmi, s konkretnim življenjem in ne le z njegovo zunanjo primitivno podobo oziroma kratkoročno razsežnostjo pridobitništva. Povodenj, ki smo ji bili priča lanskega septembra, je le ena od prilagoditev pokrajine spremenljivim naravnim procesom. Le kdaj ji bo sledil tudi človek? Dokler je tu lepo racam in gosem, bo tudi človeku, ko ne bo njih, lahko odidemo tudi sami. Videti je bilo, da smo se ta dan zbrali na in ob Gregčevem mostu vsi tisti, ki na tak ali drugačen način skrbimo za čisto, zdravo in ne nazadnje tudi varno okolje in nam ni vseeno, kaj bomo pustili našim vnukom in zanamcem. Na vsak način so od sedaj dalje prijetni sprehodi ob Pšati tudi bolj poučni, želimo pa si, da bi bili prav takšni in poleg tega tudi varni ter morda še nekoliko daljši tudi v prihodnje.

Miha Pavšek

Noč čarovnic – "halloween"

Pravijo, da naj bi se v tej noči čarovnice, duhovi in druga strašljiva bitja podala na sprehod po Zemlji.

Na vprašanje, kaj sploh je noč čarovnic in zakaj se že nekaj časa praznuje tudi pri nas, si pogledjmo nekaj podrobnosti. V ZDA, kjer je noč čarovnic zelo razširjen običaj, poteka veliko zabav na to temo. Otroci se našemijo, hodijo po hišah in prosijo za sladkarije. Gre za običaj, znan kot mešanica kultur in stoletij. Je mešanica keltskega novega leta, romanskega praznika boginje sadnega drevja in sadja. Po keltskem verovanju je to prehod poletja v obdobje teme. Svečeniki so darovali pridelke in kurili ognje in s plesom pričakali prihod mraza in teme.

Običaj tudi pravi, da vas lahko v noči čarovnic reši le ena stvar. To je velika nasmejana buča, ki jo morate sami izrezljati. Ko pade mrak, položite svečko v bučo, ki ste ji izrezljali oči in usta. Buča tako postane prelepa lučka, ki odžene hudobne zle duhove.

Dunja Špendal

Kar narava veleva, Gaia razodeva!

Zelena vabila so obveščala, da se je na povabilo TD Kanja Trzin prijazno odzval Klub Gaia in organiziral v Centru Ivana Hribarja v četrtek, 13. oktobra 2011, predavanje. Predavateljica, strokovnjakinja kluba Gaia Nevenka Breznik je predstavila za ta čas zanimivo temo z naslovom Jesenska zasaditev za posode in grobove.

Udeleženci so si ogledali prelepe barvne posnetke rastlin in dobili odgovore na vprašanja, kaj in kako v jesenskem času posaditi v posode, da bo zasaditev dolgo v jesen prinašala čarobnost barv, in na kaj biti pozoren pri izbiri in kombiniranju rastlin. V tem času so bili tudi zelo aktualni napotki in informacije o tem, kakšni so letošnji trendi in kako se lotiti ureditve.

Ob prijetnem klepetu in izmenjavi informacij in izkušenj so udeleženci zadovoljni izrazili željo, da bi se še kdaj srečali, mogoče ob spomladanskih zasaditvah in pripravi vrtov in korit ob naslednjem poletju.

Z direktorico gospo Loreto Vlahovič pa že potekajo pogovori, da bi se srečali ob X. podelitvi Priznanj za prispevek k urejenemu in lepemu izgledu našega kraja za leto 2011. Poleti so članice komisije Turističnega društva Kanja Trzin za urejenost občine opravile vrsto ogledov trzinskih vrtov, oken, balkonov in lokalov in tiste, ki so že vsa leta skrbno urejeni, tudi fotografirale.

Ker je letos jubilejno leto tovrstnega ocenjevanja, sta podjetje Unichem in revija Gaia Turističnemu društvu obljubila sponzorstvo in tudi simbolično podelitev nagrad vsem skrbnikom za urejenost kraja.

Dunja Špendal

Zdaj hodim jokat na tvoj grob

Ko se pozno jeseni mir naseli v naravo in naše duše, ko se dnevi krajšajo s prihodom zgodnje teme, nam narava šepetaje sporoča, da je obdobje zlate, sončne in tople jeseni končano.

Bliža se dan spomina na mrtve. Običaj narekuje, da na zadnja počivališča naših dragih sorodnikov, prijateljev in vseh tistih, ki so nam nekaj pomenili v življenju, odnesemo rože in prižgemo sveče. Ko se po hladni, vlažni noči poleže slana na liste ter se tisoče ledenih kristalov iskri na jutranjem soncu, zažarijo krizanteme v različnih lesketajočih barvah. Po tradiciji na grobove prinašamo prav te, ki pri nekaterih narodih veljajo za cvetje ljubezni, obilja in čistosti, pri nas pa pomenijo poklon spominu na pokojne.

In kot je zapisal pesnik Ciril Zlobec, ki smo ga imeli čast spoznati in poslušati na literarnemu večeru, v svoji zadnji knjigi Tiho romanje k zadnji pesmi, v spomin svoji umrli hčerki:

Zdaj hodim jokat na tvoj grob: s teboj
prepiram se, o, bog!, s to kepico pepela
v bakreni žari pedenj pod menoj,
očitam ti: Lahko bi, hčerka, še živela

Dunja Špendal

Vabilo

Z recitalom pesmi druge pesniške zbirke ***Bolj v senci kot na soncu*** se bomo v petek, 18. 11. 2011, ob 19. uri v Dvorani Marjance Ručigaj posvetili spominu avtorice **Anice Gladek**, ki je bila naša dolgoletna literarna mentorica.

Recitatorska skupina DU Žerjavčki

Zanimivo in redko rastlinstvo trzinskih barj

Barje je poseben tip mokrišča, za katerega je značilno stalno ali občasno zastajanje vode. V grobem delimo barja na tri tipe.

Pri **visokih barjih** je površje dvignjeno nad okolico in odmaknjeno od nivoja podtalnice, zato je njihov vodni režim odvisen od padavin. Te so tudi najpomembnejši vir mineralnih snovi, zato je podlaga mineralno revna, rastline pa so, kar se preskrbe z vodo tiče, odvisne izključno od s hranili revne padavinske vode. V Sloveniji najdemo visoka barja v glavnem na Pokljuki, Jelovici in na Pohorju.

Pri **prehodnih barjih**, kamor spadajo tudi nekatera v občini Trzin, se v celoti ali delno mešata mineralno revna padavinska voda in mineralno bogatejša podtalnica ali površinska voda. V Sloveniji se večinoma pojavljajo kot obrobne površine nekaterih visokih barj, nekaj manjših koščkov pa najdemo še v širši okolici Ljubljane.

Najlepše ohranjeno barje pri Trzinu v pozni jeseni, rastišče mnogih redkih in ogroženih rastlin

Nizka barja so mineralno bogatejša, zaradi česar imajo rastlinske stik s podtalnico, bogato s hranili. Podlaga je rodovitnejša, saj preko nizkih barj tečejo potoki in pritoki. Največ jih je na Gorenjskem (okolica Bleda), Notranjskem (Bloška planota, Cerkljsko jezero), Dolenjskem (okolica Velikih Lašč in Grosuplja), Beli krajini (okolica Dragatuša) ter v Ljubljanski kotlini (okolica Domžal, Ljubljansko barje), manj pa na Primorskem, Koroškem, Štajerskem in Prekmurju.

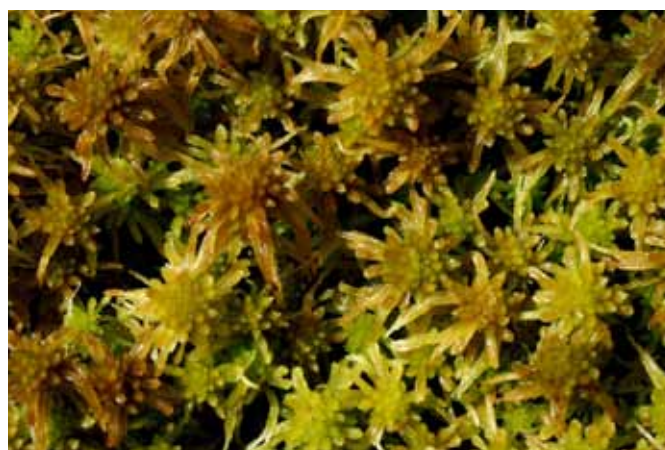
OGROŽENOST IN POMEN BARIJ

Zaradi urbanizacije, komunikacij ter zlasti intenzivnega kmetijstva (osuševanja in namakanja) so barja **najbolj ogroženi vodni ekosistemi** in s stališča varovanja narave dragocene naravne vrednote. Skupaj z drugimi mokrišči so barja **naravni vodni zbiralniki**, ki preprečujejo poplave. Večina poplav v urbanih predelih je namreč posledica uničevanja mokrišč, ki so jih nadomestile nepropustne asfaltno površine. Barja so kot velike naravne spužve, ki ujamejo površinsko odtekaajočo vodo in jih počasi oddajajo, s čimer preprečijo velika nihanja nivoja vode. Z izhlapevanjem vode s površin **blažijo sušo** in poleti **hladijo okolico**, s čimer blagodejno vplivajo na okoliško mikroklimo. Barja **čistijo vodo** (saj bogata vegetacija omogoča odlaganje strupenih snovi in prekomerne količine hranil), zaradi raznolikosti življenja so idealna mesta za opazovanje ter **sprostitev** in imajo estetsko funkcijo, nenazadnje pa so idealen prostor za raziskave in izobraževanje, ozaveščanje o pomenu ohranjanja narave in širšega okolja.

TRZINSKA BARJA - SKRITA ZAKLADNICA BIODEVERZITETE

Nad vse nenavadno in zanimivo je, kako se je širša okolica Trzina dolga leta, če ne stoletja, praktično povsem na robu Ljubljane, skrivala botanični javnosti. Nekatera področja (Ljubljansko barje, Julijske Alpe, Primorska...) so bila že pred več kot sto leti dobro poznana in preučevana, celo predmet raznih naravovarstvenih prizadevanj. Navkljub delovanju vrste generacij botanikov, biologov in navdušencev narave v okolici Ljubljane, je dolina Motnice pri Trzinu ostala botanično prikrita do pred desetimi leti. Šele takrat je bila v njej prepoznana cela vrsta zanimivih rastlinskih vrst, ki povečini poseljujejo tukajšnja barja.

Tipična ali najznačilnejša rastlina barj je **šotni mah** (*Sphagnum spec.*), izrazit pokazatelj zakisanih tal. Na visokih in prehodnih barjih pogosto tvori ogromne blazine, ki lahko neprestano rastejo tudi več tisočletij, na nizkih barjih pa je redek ali celo manjka. Zaradi hidrološke dinamike in drugih specifičnih značilnosti predstavljajo barja življenjska okolja redkih in ogroženih živalskih in rastlinskih vrst.

Šotni mah – značilni predstavnik flore visokih in prehodnih barj

Pozno pomladni prizor barja pri Trzinu, ki se je dolgo skrivalo očem botanikov.

MED NAJREDKEJŠIMI ORHIDEJAMI NA SVETU

Loeselova grezovka (*Liparis loeselii*), drobna orhideja, ima pri Trzinu eno izmed treh najpomembnejših in najvrednejših populacij pri nas. Če jo bomo hoteli videti, se ji bomo morali prikloniti. Zaradi svoje zelenorumenene barve in majhne rasti, ko ne zraste prek 15 cm, jo je v naravi precej težko opaziti, a si navsezadnje

zaradi svoje redkosti, ogroženosti in nadvse zanimive zgodovine odkrivanja na Slovenskem kar zasluži naš priklon.

Odkrita je bila šele v začetku 20. stoletja, ko jo je v majhnem barju pod Rožnikom našel A. Paulin, a je zaradi ekoloških sprememb rastišča v nekaj desetletjih tam žal **izumrla** in veljala za takšno do leta 1970, ko je bila najdena blizu Hotederšice pri Logatcu. Zahvaljujoč sistematičnemu iskanju populacij grezovke, je danes širom Slovenije znanih nekaj več nahajališč, kar je izjemno dragoceno, saj so slovenske populacije najjužnejše v svojem celotnem arealu.

Loeselova grezovka – ena najredkejših rastlin v Sloveniji in Evropi

V vseh evropskih državah je zaradi svoje redkosti **strogo zavarovana** in uvrščena v najvišje kategorije ogroženosti Rdečih seznamov in z njenim statusom je enako tudi v Sloveniji. Je ena izmed tridesetih vrst rastlin omrežja Natura 2000, ki uspevajo tudi v Sloveniji in jim evropska zakonodaja zato namenja tudi posebne varstvene opredelitve.

Natura 2000 je evropsko omrežje posebnih varstvenih območij, ki so jih določile države članice Evropske unije. Njen glavni cilj je ohraniti biotsko raznovrstnost za prihodnje rodove, na varstvenih območjih pa ohraniti živalske in rastlinske vrste ter habitate, ki so redki ali pa so v Evropi že ogroženi. Program podpira trajnostni razvoj, ki lahko zadovoljuje potrebe sedanjih rodov, hkrati pa ne škoduje potrebam prihodnjih. Na varstvenih območjih Natura 2000 je potrebno zagotoviti, da morebitne človeške dejavnosti ne bodo ogrozile narave, temveč bodo, kadar bo to mogoče, njeno ohranjanje podpirale. Slovenija je ob pridružitvi Evropski uniji določila seznam naravnih območij, ki ustrezajo merilom direktiv omrežja.

Loeselova grezovka je samo ena izmed nekaj več kot osemdesetih vrst orhidej, ki v Sloveniji uspevajo v naravi. Skoraj vse so zakonsko zavarovane, saj je večina redkih ali ogroženih, zlasti tiste, ki so vezane na barja in mokrotne travnike. Od takšnih bomo v barjih pri Trzinu zagotovo našli **majsko** (*Dactylorhiza majalis*) in **mesnordečo prstasto kukavico** (*Dactylorhiza incarnata*) ter **navadno močvirnico** (*Epipactis palustris*).

Majska prstasta kukavica in navadna močvirnica sodita med najlepše orhideje v Sloveniji

Globje v dolini Motnice v precej heterogenem bukovem gozdu uspeva še ena zanimiva orhideja, ki daje izmed vseh v Sloveniji rastočih najbolj eksotičen videz. **Lepi čveljč** (*Cypripedium calceolus*) je zaradi svoje lepote vzbujal že fantazijo antičnih botanikov, od tod tudi poimenovanje Venerin čveljček. Nahajališče pri Trzinu je med vsemi slovenskimi najbolj posebno, saj ležijo tipična rastišča v montanskem, torej gorskem pasu, večinoma nad 800 metri, tu pa uspeva na nekaj več kot 300 metrih nadmorske višine. Zaradi lepote in atraktivnosti je močno ogrožen in bil kot tak že leta 1922 med prvimi zavarovanimi rastlinskimi vrstami na območju Slovenije. Upajmo, da je zavest o ogroženosti te vrste tudi pri laikih dovolj visoka, da bomo to čudovito orhidejo in njena rastišča ohranili prihodnjim rodovom in prizadevanja vseh prejšnjih ne bodo odveč.

MESOJEDE RASTLINE

Okroglostna rosika s svojimi žlezami lovi mušice, komarje in druge žuželke.

Če veljajo orhideje za najbolj eksotične barjanske rastline v Sloveniji, pa so rosike gotovo najbolj vznemirljive, nenavadne in drugačne, saj so namesto fotosinteze brez slabe vesti raje izbrale lovljenje raznih insektov, ki se prilepijo na njihove lepljive žleze, ki nato iz njih izsesajo hranilne snovi. **Okroglostna rosika** (*Drosera rotundifolia*) je značilnejša za mineralno revnejša barja, zato jo bomo le stežka spregledali na visokih barjih Pohorja ali Pokljuke, pojavlja pa se tudi v prehodnih in nizkih barjih v nižini. Kljub temu velja v Sloveniji za ogroženo vrsto, zato sta dve nahajališči pri Trzinu vredni velike naravovarstvene pozornosti. V neposredni bližini Trzina, le nekaj deset metrov od najbližjih hiš, uspeva še ena izmed treh pri nas rastočih rosik, to je **srednja**

rosika (*Drosera intermedia*), ki je od prejšnje vsaj petkrat redkejša in bolj ogrožena, saj je v Sloveniji znana le iz štirih nahajališč in ji grozi skorajšnje izumrtje.

OSTALE REDKE IN OGROŽENE BARJANSKE RASTLINE, KI USPEVAJO PRI TRZINU

Izmed 22 vrst vrb, ki samoniklo uspevajo v Sloveniji, je najbolj ogrožena **rožmarinovolistna vrba** (*Salix rosmarinifolia*), običajno manj kot meter visoki plazeč grm z ukoreninjenimi, olesnelimi podzemnimi poganjki, ki je edina uvrščena tudi v slovenski Rdeči seznam ogrožene flore. Redko se najde tudi tukaj, medtem kot je marsikje v Sloveniji že izginila.

Malo znana sorodnica borovnice in brusnice je **dlakava mahovnica** (*Oxycoccus palustris*), ki uspeva na Pokljuki, Jelovici in Pohorju, eno nahajališče je pri Logatcu, eno vzhodno od Domžal, v Sračji dolini pri Črnučah je v zadnjih letih izginila, prav tako je ni več na Ljubljanskem barju, kjer je bila še v 19. stoletju dokaj pogosta. V prehodnem barju v neposredni bližini industrijske cone Trzin uspeva v ekološko specifičnih pogojih skupaj s še eno botanično redkostjo, to je **belo kljunktjo** (*Rhynchospora alba*), ki zacveti šele v avgustu, ko dajejo barja že povsem temnoslamnatno rjavkast videz in ki bržkone v Sloveniji nima več kot deset nahajališč, še tam, kjer se pojavlja, pa je moč število primerkov prešteti na roke. Nedaleč stran, v jelševju, uspeva redka praprotna **močvirska krpača** (*Thelypteris palustris*), ki je zaradi človekovih neskrbnih posegov v gozdove, zlasti poplavne in močvirske, v zadnjih sto letih izginila s vsaj polovice nahajališč tako v Evropi kot v Sloveniji. Da stojimo v barju, bomo zagotovo vedeli, če vidimo **trilistni mrzličnik** (*Menyanthes trifoliata*), kar tudi pri trzinskih barjih ni izjema.

Če bomo pozno spomladi ali poleti na mokrotnem travniku ali zamočvirjeni gozdni jasi opazili do meter visoke, travam podobne rastline z dober centimeter velikimi belimi cofki, bo pred nami gotovo kakšna izmed vrst rodu muncev. Vse vrste muncev so značilnice barij in njihovi najbolj prepoznavni prebivalci. Izmed

petih, v Sloveniji rastočih vrst, se v barjih pri Trzinu pojavljata **ozkolistni** (*Eriophorum angustifolium*) in **širokolistni munec** (*Eriophorum latifolium*), prvi praviloma bolj v prehodnih tipih barij, drugi pa mineralno bogatejših nizkih barjih.

V fitocenologiji (veja ekologije, ki proučuje rastlinske združbe in jih urejuje na podlagi tega, kako se posamezne vrste rastlin družijo na podobnih rastiščih v osnovne enote) so zlasti barja poimenovala po prevladujoči vrsti šaša (rastlinski rod travam podobnim rastlinam, ki sicer uspevajo v vseh mogočih ekoloških pogojih, od morskih obal do ovršij najvišjih gora, travnikov, gozdov in mokrišč). In če prisotnost **srhkega** (*Carex davalliana*), **Hostovega** (*Carex hostiana*) in **razmaknjenoklasega šaša** (*Carex distans*) kaže na nizko barje, sta **kljunasti** (*Carex rostrata*) **bodičnati šaš** (*Carex echinata*) gotovo pokazatelj tipa vegetacije, ki pripada prehodnim barjem. Od okoli osemdeset vrst šašev, ki uspevajo v Sloveniji, predstavljajo zgoraj naštetih vrst dobro tretjino vseh, ki so na Rdečem seznamu kot prepoznane v izginjanju njihovih sicer že redkih nahajališč.

To so samo nekatere posebne in ogrožene vrste rastlin, ki so zaradi zanje ugodnih ekoloških pogojev našle rastišče v okolici. Celotna dolina Motnice je botanična dragocenost izjemnega državnega pomena, zlasti zaradi lepo ohranjenih barjanskih površin, o katerih lahko denimo sosednja Koroška na Avstrijskem samo hrepeni. Tukajšnja populacija evropsko ogrožene orhideje Loeselijeve grezovke je gotovo eno najpomembnejših v tem delu Evrope. Na Hrvaškem in v Bosni je nimajo, v Italiji je znanih nekaj maloštevilčnih populacij, v Avstriji prav tako, na Madžarskem je skoraj izumrla. To je razlog za velika prizadevanja večine evropskih držav, da skozi razne ohranitvene projekte ohranijo to drobno barjansko rožico. Če bomo znali v gozd stopiti s spoštovanjem in zavestjo, da je to življenjski prostor številnih živalskih in rastlinskih vrst, in vedeli načrtovati infrastrukturno in gozdno-gospodarsko prihodnost v sožitju z naravno biodiverzitetjo, bomo brez dvoma uspeli. Prihodnji rodovi nam bodo hvaležni za to nesebičnost.

Zaradi izginjanja barij so takšni atraktivno lepi prizori vedno bolj redki. Na sliki ozkolistni munec.

Trzinski orientacisti v 2011

Že kar nekaj časa se nismo oglasili, vendar ne zaradi tega, ker bi bili neaktivni. Tekmovalna sezona 2011 se že približuje koncu, ki pa bo za nas vsekakor zelo uspešna. Trenutno je naš klub na 4. mestu v Slovenski orientacijski ligi, državnem tekmovanju v orientacijskem teku, kar je v primerjavi z drugimi bistveno številčnejšimi klubi resnično uspeh. Po dosegu osvojenih točk na posameznika bi bili celo na 1. mestu. A je to glede na ostale dosežke Trzincev, tudi na mednarodni ravni, skoraj zanemarljiv podatek.

MLADINSKA REPREZENTANCA V ORIENTACIJSKEM TEKU

Trije člani kluba, Lara Jerman, Ula Dremel in Martin Špendl so bili na podlagi rezultatov pozvani v mladinsko reprezentanco in so se udeležili šolskega svetovnega prvenstva v Italiji. Za Laro in Martina je bil to sploh prvi nastop za reprezentanco, medtem ko se je Ula reprezentanci pridružila že leto prej. Nastope na srednjih in dolgih razdaljah so solidno opravili.

Rezultati Trzincev v svojih kategorijah na dolge proge:

Lara Jerman (28. mesto), Ula Dremel (brez rezultata), Martin Špendl (39. mesto).

Rezultati Trzincev v svojih kategorijah na srednje proge:

Lara Jerman (35. mesto), Ula Dremel (26. mesto), Martin Špendl (38. mesto).

Ula je nato nastopila tudi na mladinskem evropskem pokalu v Avstriji.

Za njihovo starost še ni pričakovati, da bi se že takoj uvrstili na evropsko in svetovno mladinsko prvenstvo, saj bi tam tekmovali v konkurenci tudi do šest let starejših tekmovalcev. Na vsak način pa jim bo prenovljena reprezentanca dala novih spodbud za prihodnje delo, kot tudi ostalim perspektivnim članom kluba, ki bodo morebiti v reprezentanco sprejeti v prihodnjem letu.

ČLANSKA REPREZENTANCA V PRECIZNI ORIENTACIJI

Precizni orientacisti so vedno nekako v senci orientacijskih tekačev, saj je orientacijski tek primarna in najmnožičnejša orientacijska panoga, iz katere so se s časom razvile še tri panoge, orientacija z gorskimi kolesi, smučarska orientacija in precizna orientacija. Med slovenskimi tekmovalci so dosežki preciznih orientacistov na svetovni ravni bistveno boljši od dosežkov orientacistov, kar dokazujejo tudi rezultati na Svetovnem prvenstvu v orientacijskem teku in Svetovnem prvenstvu v precizni orientaciji, ki sta vzporedno potekala v Franciji.

Na svetovno prvenstvo se po hudem domačem selekcijskem boju Mateji Keresteš ni uspelo uvrstiti. Tako smo se Svetovnega prvenstva udeležili le trije člani OK Trzin, Timi Čížek, Niko Čížek in Krešo Keresteš, četrti član reprezentance pa je bil Emil Kacin iz idrijsko-cerkljanskega OK Azimut.

Priprav reprezentance so se poleg domačih tekmovalcev udeleževali tudi nekateri italijanski tekmovalci in jih izkoristili za lastni trening. Da so bile kvalitetne, se je pokazalo že na prvem tekmovalnem dnevu. Krešo Keresteš je s progo opravil brez napake, na časovnih kontrolah, kjer se meri čas, pa je bil najhitrejši, kar ga je privedlo v vodstvo. Da bi si lahko bolje predstavljali, kakšen rezultat je to, bi si morali zamisliti igro milijonarja, kjer bi za osvojitev prvega mesta morali pravilno odgovoriti kar dvaindvajsetkrat, brez pomoči ljudstva, polovičke in klica v sili. Pri precizni orientaciji pa je poleg štirih odgovorov, kot pri milijonarju, včasih možnih tudi šest odgovorov oz. določitev položaja kontrolne točke z razdalje. Poleg tega so na dveh kontrolnih točkah merili tekmovalčev čas določitve kontrolnih točk in najhitrejši čas ter pravilen odgovor je hkrati pomenil tudi boljšo uvrstitev med tistimi, ki so na celotni progi dosegli enako število točk oz. pravih odgovorov. Enako kot Krešo je brez napake opravilo še osem tekmovalcev, naslednjih šest pa je naredilo le eno napako. Vseh petnajst je bilo na dobri poti za osvojitev naslova svetovnega prvaka.

Po tem rezultatu se je začela psihološka vojna. Doma evforija, prihajali so telefonski klici in SMS-i s čestitkami, čeprav je prvi tekmovalni dan pomenil le prvi polčas. Kaj narediti? Paziti, da ne bi naredil nobene napake ali napadati tako, kot da nisem še nič osvojil? Mislil sem si, da je bilo pred štirimi leti, ko sem osvojil naslov svetovnega prvaka, lažje, saj sem takrat prvo mesto napadal, sedaj pa je bilo potrebno doseženo obraniti. Tekmeci, ki niso imeli kaj izgubiti, so napovedovali različne taktične možnosti, ki bi jim omogočile zmago, kar me ni pustilo ravnodušnega. Žal naša reprezentanca nima vodje reprezentance ali selektorja, ker to delo opravljam sam, in tako ni bilo osebe, ki bi me na ta položaj primerno psihično pripravila, kot tudi zaščitila pred tekmeci.

Začel se je drugi tekmovalni dan. Ta dan je bil pomemben, ker so se rezultati šteli tudi za ekipno tekmovalje. Kot zmagovalec prvega dne sem nosil številko 1 in startal zadnji. Tekmovalje se je začelo s časovnimi kontrolami, kjer sem opravil odlično, vendar sem v nadaljevanju naredil kar pet napak, kar me je odneslo na 21. mesto. Čeprav sem se počutil mirnega in dobro motiviranega, se je kasneje izkazalo, da sem bil ta dan najslabši član naše ekipe. Ekipno smo dosegli 8. mesto.

Po takšni priložnosti vedno ostane slab priokus, ko razmišljaš, kaj bi bilo, če bi bilo. Ja, s ponovljenim rezultatom prvega dne bi imel kar dve zlati medalji, posamično in ekipno. Tudi eno napako bi si lahko še privoščil za zlato medaljo, ekipa pa bi bila druga. Z dvema napakama bi osvojil 4. mesto, kar bi mi zagotovilo status športnika mednarodnega razreda in na podlagi tega tudi sredstva, ki bi meni in ekipi omogočila lažje delo in vsaj delno pokrila stroške priprav, potovanja, bivanja in startnin na tekmovanjih. Tako pa bo naslednje leto za nastop na svetovnem prvenstvu na Škotskem spet potrebno globoko seči v lastno denarnico, na nastop na evropskem prvenstvu na Švedskem pa lahko že pozabimo.

REZULTATI POSAMIČNO:

Kategorija open:

- Lauri Kontkanen (FIN), 43 točk, 48.5 sekund
21. Krešo Keresteš (SLO), 39 točk, 44 sekund
25. Emil Kacin (SLO), 39 točk, 175.5 sekund
47. Timi Čížek (SLO), 34 točk, 196 sekund

Kategorija paralympic:

1. Dmitry Kucherenko (RUS), 40 točk, 58 sekund
 19. Niko Čížek (SLO), 34 točk, 148 sekund

REZULTATI EKIPNO:

1. Finska (Kontkanen, Rusanen, Seppä), 62 točk, 95.5 sekund
 8. Slovenja (Kacin, N. Čížek, Keresteš), 57 točk, 80.5 sekund

Po svetovnem prvenstvu smo se udeležili tudi tekmovanja za svetovno nagrado v tempO. TempO je nekakšna sprinterska različica precizne orientacije in bo leta 2014 tudi uradno del svetovnih prvenstev v precizni orientaciji. Gre za tekmovanje, kjer na vseh točkah merijo čas določitve kontrolnih točk, za napačne odgovore pa se prištejejo pribitki. Za mnoge izmed nas je bilo to sploh prvo uradno tekmovanje v tej disciplini precizne orientacije. Če bi to tekmovanje ponovno primerjali z milijonarjem, bi ta moral imeti kar 35 vprašanj, na katera bi bilo potrebno čim hitreje odgovoriti, na voljo pa bi imel kar sedem različnih odgovorov.

REZULTATI:

1. Martin Jullum (NOR), 317 sekund
 10. Krešo Keresteš (SLO), 560 sekund
 20. Emil Kacin (SLO), 662 sekund
 49. Timi Čížek (SLO), 906 sekund
 79. Niko Čížek (SLO), 1177 sekund

DRŽAVNA PRVENSTVA V ORIENTACIJSKEM TEKU

Vsako leto pod okriljem Orientacijske zveze Slovenije potekajo državna prvenstva v posameznih disciplinah, sprint, srednje proge, dolge proge in štafete, za elitne kategorije pa tudi ultra dolge proge.

REZULTATI TRZINCEV (navajamo samo dobitnike odličij):

DP sprint – Bukovniško jezero, 16.4.2011

- Ž20 – Ula Dremel (1. mesto)
 Ž35 – Mateja Keresteš (1. mesto)

DP srednje proge – Rogla, 15.5.2011

- Ž16 – Lara Jerman (1. mesto)
 Ž35 – Mateja Keresteš (2. mesto)

DP dolge proge – Hrastovec, 28.5.2011

- Ž18 – Ula Dremel (2. mesto)
 Ž35 – Mateja Keresteš (2. mesto)
 M14 – Martin Špendl (1. mesto), Maj Hrovat (2. mesto)

Pod okriljem Orientacijske zveze Slovenije in Zavoda za šport RS Planica je bilo 6.10.2011 na Sv. Tomažu pri Ormožu izpeljano šolsko državno prvenstvo v orientacijskem teku. Šolski državni prvak med osnovnošolci je postal Martin Špendl, član OK Trzin, s kar minuto in 35 sekundami prednosti pred ostalimi tekmeči. Vsekakor je potrebno pohvaliti tudi ostale člane OK Trzin, ki so osvojili zelo solidne rezultate.

REZULTATI ČLANOV OK TRZIN:

- Osnovnošolci – Martin Špendl (1. mesto), Maj Hrovat (3. mesto), Filip Jakob Špendl (14. mesto)
 Osnovnošolke – Zarja Špendl (47. mesto)
 Srednješolke – Ula Dremel (5. mesto), Lara Jerman (7. mesto)

DRŽAVNO PRVENSTVO V PRECIZNI ORIENTACIJI

Državno prvenstvo v precizni orientaciji je bilo letos dvodnevno. Tako so na končne uvrstitve vplivali rezultati obeh dni. Prvi dan je tekmovanje potekalo na tipičnem kraškem terenu v bližini Razdrtega, drugi dan pa v parku in urbanem delu Idrije.

REZULTATI TRZINCEV na DP v precizni orientaciji – Blatnica in Idrija, 18. in 19. 6. 2011, (navajamo samo dobitnike odličij):
 ODPRTO – Krešo Keresteš (2. mesto), Timi Čížek (3. mesto)
 PARAOLIMPIK – Niko Čížek (1. mesto)

SLOVENSKA ORIENTACIJSKA LIGA V ORIENTACIJSKEM TEKU

Pred zaključkom lige nas loči še eno tekmovanje, ki bo odločalo v skupni razvrstitvi. To tekmovanje bo za razliko od preostalih nočno. Letošnjo ligo sestavlja osem tekmovanj in pet najboljših rezultatov šteje za skupno razvrstitev. Zmago v letošnji ligi si je še pred zadnjo tekmo zagotovila le Ula Dremel, Martin Špendl pa bo najmanj drugi.

Trenutno stanje, navajamo le tiste, ki so trenutno na prvih treh mestih, je sledeče:

- Ž12 – Zarja Dremel (2. mesto)
 Ž18 – Ula Dremel (1. mesto)
 Ž35 – Mateja Keresteš (3. mesto)
 M14 – Martin Špendl (1. mesto), Maj Hrovat (2. mesto)
 M21A – Feike Alewijnse (1. mesto)
 M21B – Krešo Keresteš (1. mesto)

SLOVENSKA ORIENTACIJSKA LIGA V PRECIZNI ORIENTACIJI

To tekmovanje se je že zaključilo. Med osmimi tekmovanji je pet najboljših rezultatov štelo za skupno uvrstitev. Krešo Keresteš je uspel kar petkrat zmagati, klubskemu uspehu pa so prispevali tudi drugi člani OK Trzin, saj smo osvojili trojno zmago v kategoriji odprto in kar sedem Trzincev se je uvrstilo med najboljših deset. Niko Čížek je postal zmagovalec lige v kategoriji paraolimpik oz. med invalidi, Martin Špendl pa med mladinci.

REZULTATI (navajamo samo dobitnike odličij):

- Odprto – Krešo Keresteš (1. mesto), Timi Čížek (2. mesto), Mateja Keresteš (3. mesto)
 Paraolimpik – Niko Čížek (1. mesto)
 Mladinci – Martin Špendl (1. mesto), Filip Jakob Špendl (2. mesto)

HRVAŠKO-ITALIJSKO-SLOVENSKI POKAL V PRECIZNI ORIENTACIJI

Do konca pokala sta še dve tekmovanji na Hrvaškem, kjer bo kmalu znano, ali bo Krešo Keresteš uspel zmagati v skupni raz-

vrstitev. Za skupno uvrstitev šteje najboljših osem rezultatov, doseženih na petnajstih tekmovanjih. V skupni razvrstitvi trenutno vodi Hrvat Ivo Tišljar, ki pa bo obe tekmovanji organiziral in ne bo imel vpliva na razplet tekmovanja. Ivo Tišljar sodi za enega od vrhunskih tekmovalcev v precizni orientaciji, ki je letos že drugič zapored osvojil bronasto medaljo na svetovnem prvenstvu. Za pokalno zmago Krešo potrebuje dve zmagi ali dva rezultata, ki bosta blizu zmagovalčevih. Z odličnima rezultata bi morebiti tudi Timiju Čičku in Mateji Keresteš lahko uspelo priti do tretjega mesta. Pred zaključkom v Jastrebarskem pa ima Niko Čížek že zagotovljeno zmago v kategoriji paraolimpik, Martin Špendl in Filip Jakob Špendl pa sta trenutno na 2. in 3. mestu med mladinci.

PRIREDITVE V ORGANIZACIJI OK TRZIN

Člani OK Trzin v tekočem letu nismo le tekmovali, ampak tudi organizirali tekmovanja, tako v orientacijskem teku kot v precizni orientaciji.

Trzinci smo že v zimskem času izpeljali tekmovanji za zimsko ligo v Kamniški Bistrici in na Kolovcu pri Radomljah. V Trzinu smo ob Florijanovem sejmu izpeljali tekmovanji v orientacijskem teku in v precizni orientaciji. Za Hrvaško-italijansko-slovenski pokal v precizni orientaciji smo izpeljali dve tekmovanji, in sicer eno v Pekrah pri Mariboru in drugo v Bitnjah pri Kranju. Tudi tokrat smo jesensko orientacijsko srečanje organizirali v Dolgi dolini nedaleč od gradu Jablje. To tekmovanje je štelu tudi za slovensko orientacijsko ligo. Pred nami je še eno tekmovanje v naši organizaciji, klubsko prvenstvo, ki ga bomo izpeljali v novembru.

Kako bomo opravili ob koncu sezone, kdo bo uspel obdržati vodstvo in stopničke v slovenski orientacijski ligi, v hrvaško-italijansko-slovenskem pokalu in kdo bo novi klubski prvak, si boste lahko prebrali v enem od prihodnjih Odsevov.

Krešo Keresteš
Orientacijski klub Trzin

Kratke novice iz PD Onger

Končno so se v OŠ Trzin začela vsa srečanja, ki delujejo pod vodstvom PD Onger Trzin. Če se želite vključiti v katerega od programov, kar hitro za tipkovnico ... Vsa dodatna vprašanja lahko naslovite na e-naslov: info@onger.org.

Krožki in rekreacija v organizaciji PD Onger Trzin na OŠ Trzin

- **Planinski krožek za mlajše planince** (1. - 4. razred): **torek, 16.00 – 17.00**, geografska učilnica,
- **Planinski krožek za starejše planince** (5. - 9. razred): **sreda, 17.00 – 18.00**, geografska učilnica,
- **Športno-plezalni krožek** (1. triada): **torek, 16.30 – 18.30**, (1x mesečno), telovadnica OŠ Trzin,
- **Športno-plezalni krožek** (2. triada): **torek, 16.30 – 18.30**, telovadnica OŠ Trzin,
- **Rekreacija za odrasle člane PD: ponedeljek, 18.30 – 20.00**, telovadnica OŠ Trzin.

PD Onger Trzin vpisano v vpisnik prostovoljskih organizacij

Na podlagi zakona o prostovoljstvu, ki je bil sprejet februarja letos, je naše PD zaprosilo za vpis v vpisnik prostovoljnih organizacij. Z Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJPEŠ), ki je pristojna za vpis v vpisnik prostovoljskih organizacij, smo kot prvo trzinsko društvo dobili **Potrdilo o vpisu v vpisnik prostovoljskih organizacij** (datum vpisa v vpisnik: 21. 9. 2011).

Izlet na Ovčji vrh

Trzinci se že tradicionalno septembra odpravimo na kakšen razgledni vrh na Avstrijsko Koroško. 17. 9. je tako na vrsto prišel Ovčji vrh (imenovan tudi Kozjak), ki je pravzaprav »hišna gora« Celovške kočje (koča stoji severno od najvišjega vrha Karavank – Stola).

Malce na sever pomaknjena lega zagotavlja Ovčjemu vrhu izjemen razgled. Pred nami se kot zid razprostrejo severne stene osrednjega dela Karavank (Vrtača, Svačica, Stol ...). Škoda le, da nas je bilo samo sedem.

Kam bomo šli »loviti« lepe razglede prihodnji september, pa ne ve niti Ciganka ...

Izlet na Polhograjsko Grmado

Prvega dne v mesecu oktobru se je skupina osmih mladih planincev skupaj s tremi vodniki podala na Polhograjsko Grmado (898 m), ki je eden od najvišjih vrhov v Polhograjskem hribovju.

Tokrat je bilo potrebno vstati že zelo zgodaj, saj so se udeleženci v Ljubljani dobili že malo pred sedmo uro zjutraj. Od tu naprej pa je šlo vse kot po maslu. Po sorazmerno položnem dostopu je vsem ostal v spominu zelo strm in skalnat vrh, ki kljub nizki nadmorski višini daje vtis prave visokogorske pokrajine.

Izlet so mladi planinci zaključili z ogledom Polhovega Gradca.

Emil Pevec

Po štirih na prvaka Kamniško-Savinjskih Alp

Kdor je zbral pogum in se je v nedeljo, 25. 9., v zgodnjih jutranjih urah pridružil trzinskim planincem na izletu na Grintovec (2558 m) po JV grebenu, mu zagotovo ni bilo žal. Nabralo se nas je osem oziroma ravno prav za tovrstno, v zgornjem delu z lažjim plezanjem po skalnem brezpotju zabeljeno turo. Lepo vreme, dobra družba, samotne poti, divji razgledi, prijetna toplota..., skratka, pravi jesenski grintovski sladkorček. V času babjega poletja – to je letos vztrajalo dolgo, kot že dolgo ne – dozoriyo še zadnji sadeži in enega takšnih si je privoščil tudi »oktet« trzinsko-trzinčanskih in netrzinskih planincev, seveda pod okriljem PD Onger Trzin. Na našega najvišjega soseda, najboljšega imamo v dolini, in hkrati prvaka Kamniško Savinjskih Alp, smo se tokrat v zgornji polovici povzpeli kar po brezpotju, natančneje nad Ko-

krskim sedlom. Pred desetletji je tam že vodila markirana pot, a so jo kasneje opustili, ker je pač najlažja in zato najbolj obiskana tista, ki vodi prek Strehe, pisane z veliko začetnico. No, mi smo prišli gor po enem od »žlebov« ...

Od sedla smo nekaj minut še sledili markirani planinski poti proti Skuti, nato pa kmalu zavili ostro levo po strmih tratah na greben Dolgih sten. Ta je sorazmerno položen, čeprav se ves čas vzpenja in se višje zgoraj izteče oziroma priključi jugovzhodnemu grebenu Grintovca. Ravno pod tem stikom in pred plezalnim delom (največ 2. stopnja) smo si pred odločilnim naskokom privoščili malico. Pred nadaljevanjem smo si poveznili na glave še čelade ter skočili v plezalne pasove ali pa si pripravili zasilno navezavo

okrog pasu, če bi bilo višje zgoraj potrebno varovanje. Z nami sta bila tudi dva mlajša, »šestošolska« naskakovalca, sorazmerno poskočni pa smo bili tudi starejši »mladinci in mladinke«. Tik pod vrhom se izteče greben, ki še posebej divje pada proti podom pod bližnjo Skuto, na znamenito in od daleč – tudi iz Trzina – dobro vidno in že omenjeno Streho. Točno opoldne smo zmagoslavno stopili, bolje rečeno prisopihali, na najvišjo točko, kjer smo se pridružili ta dan številnim drugim planincem. Bili pa smo edini, ki smo si izbrali pristop prek jugovzhodnega grebena. Od tu dalje oziroma navzdol je bilo vse bolj »na izi«, le doline ni hotelo biti

nikjer, še posebej na zadnjem delu poti, pri spustu s Kokrskega sedla v Konec (tudi ta pisan z veliko začetnico) konec. Konec dober (Konec predaleč), vse dobro, no ja, kakšna mišica je bila še kakšen dan ali dva malce bolj trda, pa kaj bi to, smo pa le podrli tole grinto, ki nam krasi naše vsakdanje obzorje. Drugič pa le z nami, samo poleti malo manj lenarite in več migajte. Se vidimo na enem od naslednjih jesenskih izletov. Srečno!

Vodja izleta:
Miha Pavšek

Jubilejni 20. pohod po poteh za Slovenijo

Zbrali smo v parku poleg Občine Domžale, odkoder smo se napotili proti Trzinu. Tam nas je pozdravil Edvard Golob, ki je bil leta 1991 eden izmed treh pogajalcev v trzinskem spopadu. Bil je priča usodi vojakov teritorialne obrambe Slovenije in pripadnikov JLA, le-ta ni bila roznata, saj so tam končali življenjsko pot štirje vojaki JLA in Edvard Peperko, ki je bil le nekaj dni prej vpoklican v TO Slovenije. Vojska je v resnici eden izmed največjih nesmislov človeštva, začne se tam, kjer odpove politika, ali drugače - nadaljevanje politike na grob, oborožen način. Le ljudje ubijamo zaradi ožjih ali širših koristi, živali to počno zgolj za preživetje, zaradi hrane in kadar se čutijo ogrožene.

Iz Trzina nas je pot vodila do stolpa na Rašici in v nadaljevanju do Ručigaja, kjer smo imeli »trojansko malico« (krofe). Po počitku smo mimo gradu Jablje prispeli do Biotehniške univerze v Grobljah, kjer je bilo pred osamosvojitveno vojno tajno skladišče orožja in opreme TO. Edina vez z organizatorji MSNZ (manevrske strukture narodne zaščite) s strani univerze je bil njen tedanji predstojnik dr. Franc Habe, ki nas je »popeljal« v tiste čase. Sprva so načrtovali skladišče nekje na posestvu Krumperk, a je obveljala zanesljivejša lokacija v Grobljah. Zanimiv dogodek je namreč bil, ko so zaposleni na Biotehniški univerzi ob napadu na RTV oddajnik v Domžalah leta 1991 hoteli v zaklonišče v kletne prostore, kjer so bile shranjene mine in podobno orožje. Feri, kot ga kličemo prijatelji, jih je komaj uspel prepričati, da so trenutno v kleti miši, katere so gojili za različne znanstvene poizkuse, in da so te miši ob napadu preveč zbegane, in bi utegnile napasti koga izmed njih. To jih je prepričalo, da so se zatekli drugam.

Pohod smo zaključili z malico pri gasilskem domu v Stobu, kjer smo z našimi prijatelji iz Kočevja in Litije posedeli še v pozno popoldne. Žal je lahko le tistim, ki so bili povabljeni, a jih ni bilo.

Tudi po dvajsetih letih se še vedno najde kdo, ki nam pomaga. Tokrat je to bilo podjetje ROISS-dva iz Ljubljane (distributer Red bulla), vse tri Krajevne skupnosti Domžale (Simona Jenka, Slavka Šlandra in Vencija Perka), Ljubljanska banka-Domžale in Gostinsko podjetje Trojane.

Janez Gregorič

Vrata v ŠKD so na stežaj odprta

Pa smo že krepko stopili v novo šolsko in študijsko leto. Dnevom poletnih užitek, sprostitve, smeha je sledil še čudovit, sončen in nadpovprečno topel september in tako podaljšal občutek poletja vse do oktobra. Upam, da ste dneve in noči izkoristili kar se le da. Seveda čim več s ŠKDjkom, ki ti z novim izobraževalnim letom ponuja še več. Nikar ne pozabi na vedno aktualno spletno stran www.studentski-klub.si, kjer te čaka vse, kar potrebuješ za aktivno, zdravo in prijetno preživljanje prostega časa.

Čim prej seveda pridi v prijazne klubske prostore in uredi svoje članstvo s potrdilom o vpisu in izpolnjeno pristopno izjavo. Ob (ponovnem) vpisu dobiš tudi lepo darilce. Darilce lokalni skupnosti pa lahko s svojo idejo za popestritev dogajanja v Domžalah in okolici daš tudi sam/a. Študentski klub Domžale ima namreč na stežaj odprta vrata za vsakogar, ki bi te ideje rad udeležil, če želiš tudi s pomočjo starih mačkov in aktivistov v ŠKDju, ki dobro vedo, kako se tovrstnim stvarjem streže. Zato ne oklevaj in se nam pridruži. Za vse je dovolj prostora.

Lep oktober želimo, in se vidimo.

Ana Strnad

Jahanje in hranjenje konjev in ponijev pri gospodu Florjančiču

V prvem tednu v septembru smo se »stonoge« odpravile do kmetije gospoda Florjančiča. Bil je doma in nas prijazno sprejel. Takoj je iz hleva pripeljal konja, ki smo ga nahranili z zelenjavo, ki smo jo prinesli iz vrtca. Dogovorili smo se, da bomo, ko pridemo naslednjič, jahali ponija.

21. septembra nas je prijazen gospod že čakal in nam na začetku predstavil konje. O njih je povedal veliko zanimivih informacij in vsi smo z zanimanjem poslušali. Nato je pripeljal ponija in vsi otroci so prišli na vrsto, da so poskusili z jahanjem. Prijazen gospod je dovolil, da smo porisali dvorišče s kredami. Vsak otrok se je zmagoslavno slikal na poniju, in na koncu nam je gospod Florjančič postregel s piškoti, ki so zelo teknilo.

Prijaznemu gospodu Florjančiču se vse stonoge zahvaljujemo in komaj čakamo, da bo sneg, ker nam je obljubil vožnjo s sanmi in konjsko vprego.

Za malčke v Trzinu dobro poskrbljeno

Medtem ko v trzinskem vrtcu in na Občini pozorno sledijo gradnji novega desetodelčnega vrtca v Mlakah, imajo starši trzinskih malčkov zares dosti možnosti za varstvo in »zaposlitev« svojih malčkov. V Trzinu je namreč tudi več zasebnih ustanov, ki se ukvarjajo z varstvom otrok. V industrijski coni že dalj časa deluje zasebni vrtec Geko, v centru T3 malčkom svoje usluge nudi Zavod Cute play, pred kratkim pa je svojo novo pridobitev na tem področju dobil tudi stari (zgornji) del Trzina. V hiši nasproti gostilne Narobe je Renata Narobe (Mengeška 43) odprla Ropotuljico, zasebno varstvo otrok. V Ropotuljico vabijo malčke in šolarje nižjih razredov na delavnice, ki jih pripravljajo:

Za malčke med 2. – in 5. letom ob četrtek od 16.30 do 18.30, za šolarje pa ob sredah od 17.00 do 19.00. Delavnice za malčke vodi vzgojiteljica Brigita Podmiljšak, za šolarje pa Lidija Zemljčič. Otroci med delavnicami z uporabo najrazličnejših materialov pridobivajo čut za estetiko, razvijajo kreativnost, spoznavajo različne tehnike ustvarjanja in razvijajo ročne spretnosti.

Vse informacije je mogoče dobiti osebno ali na tel: 031 669 359 (Renata Narobe), lahko pa tudi preko spletnega naslova: renata@gmail.com. Na isti način sprejemajo tudi prijave zainteresiranih.

Na svoje ustvarjalne delavnice pa vabi tudi Zavod Cute Play. Ob ponedeljkih med 17.15 in 18.00 pripravljajo plesne urre, ob torkih med 17. in 18.30. uro vabijo na angleščino skozi igro, vsako sredo imajo med 17. in 18.30 uro igrarije za otroke od 1. do 3. leta starosti, ob četrtek pa ustvarjalne urre za otroke med drugim in šestim letom starosti. Ob petkih med 17.15 in 18. uro pa imajo jogo za otroke. Zavod pripravlja tudi delavnice za starše. Te nosijo naslove: Baby signs, Indijska kuhinja, Otrok kiha, kašlja in smrka. Kaj pa zdaj?. Za otroke pa lahko pripravijo tudi praznovanje rojstnih dni. Za več informacij ali prijavo se obrnite na tel. št.: 031 718-924 ali info@cuteplay.si.

Obvestilo in povabilo k sodelovanju

V VVZ Trzin se pripravljamo na praznovanje tridesete obletnice trzinskega vrtca. Pripravili bomo zbornik s kronološkim pregledom dogajanja in zbrali zanimivosti iz življenja in dela te ustanove. Občanke in občane, ki bi imeli kakršen koli zanimiv slikovni (stare fotografije osebja, skupin, vrtca, igrišča, dogodkov ...), pisni material (članke, zapiske, potrdila o obiskovanju male šole ...) o vašem in našem vrtcu ali morebiti celo likovne izdelke iz tistega časa, zato naprošamo, naj nam posodijo omenjene spomine in spominke.

Omenjeno lahko prinesejo kar v vrtec ali pokličejo vodjo vrtca Olgo Bernik Zor na tel.št. 031 701 708. Veselimo se sodelovanja z vami.

Kolektiv VVZ Trzin

Oddaja vlog za znižano plačilo vrtca za leto 2012

Občina na podlagi trenutno veljavnih predpisov odloča o vlogah za znižano plačilo vrtca za leto 2011.

Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Ur.l.RS, št. 62/10 in 40/11) s 1.1.2012 prenaša pristojnost odločanja o višini plačila za program vrtca z občin na centre za socialno delo.

Vloge za znižano plačilo vrtca **za leto 2012** boste starši lahko oddajali **od 1.12.2011** dalje **na novih obrazcih na Centru za socialno delo Domžale** in ne več na občini oz. v vrtcu.

Po zagotovilu Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve boste o spremembah obveščeni z brošurami, na spletnih straneh in preko medijev.

Občina Trzin

Tabor vrstniške mediacije

Od 29. septembra do 2. oktobra smo v Centru šolskih in obšolskih dejavnosti Burja v Seči pri Portorožu izvedli že 6. mediatorski tabor, da bi usposobili 11 novih mediatorjev ter ponovili in poglobili znanje že usposobljenih mediatorjev. Skupaj se je tabora udeležilo 20 trzinskih učencev od 5. do 9. razreda.

Tabor je tudi del programa, ki ga v šoli ponujamo za nadarjene učence.

V program usposabljanja smo vključili učence, ki imajo naslednje lastnosti in sposobnosti, ki jim omogočajo, da pomagajo drugim:

- znajo dobro presojati;
- vrstniki jih spoštujejo;
- so osebe, s katerimi se lahko drugi vrstniki pogovorijo in jim tudi zaupajo.

Med usposabljanjem smo raziskovali številne pomembne teme:

- Kaj je mediacija?
- Razumevanje konflikta – vrste konflikta, izvorov konflikta in odzivov na konflikt
- Načela reševanja konflikta in vzpostavljanje miru
- Komunikacijske veščine
- Šest korakov mediatorskega postopka
- Pravila in ključni mediacije
- Izvajanje mediacije
- Kako bo program vrstniške mediacije deloval naprej v šoli?

Delo je potekalo v obliki predavanj in izkustvenih delavnic v dopoldanskem in popoldanskem času.

Za tabor smo učencem pripravili delovni zvezek z osnovno teorijo in delovnimi listi. Ves program smo v celoti predelali, v času odmorov pa smo skrbeli za skupinsko dinamiko z dodatnimi socialnimi in družabnimi igrami.

Tabor je v celoti dobro uspel, učenci so bili delovni in zelo motivirani. Najbolj všeč so jim bile mediacije, ker so se lahko sami preizkusili v vlogi mediatorja, sprtega učenca ali opazovalca. Vsi učenci, ki so se prvič udeležili tabora bi želeli z usposabljanjem nadaljevati

še naslednje leto, starejši učenci bi pa želeli izvajati vrstniško mediacijo na šoli, kadar pride do resničnih sporov.

Učenci so se preko usposabljanja naučili novih poti reševanja konfliktov, pridobili komunikacijske veščine in dobili izkušnjo, da so sami kos problemom, s katerimi se srečujejo.

Biti vrstniški mediator ni vedno preprosto. Mediacija je vedno izziv. Pomembno je biti pozitiven ter optimističen, čeprav je postopek mediacije zahteven in izid ni vedno takšen, kot si želimo. Za mediatorja je pomembno, da zrcali in razume razlike med posamezniki, zna pomagati s prtima in ju pripeljati k mirnim rešitvam, s katerimi sta oba zadovoljna. Pridobljene veščine mladi lahko uporabljajo tudi v vsakdanjem življenju, saj mediacija povečuje samospoštovanje in izboljša samopodobo. Učenci se preko mediacije naučijo razumeti različna stališča, vrednote in čustva drugih. Mediacija kot ena izmed alternativnih oblik reševanja sporov izboljšuje šolsko klimo. Posredno pa vpliva na večjo učinkovitost pri reševanju sporov med vrstniki in spodbuja boljše in uspešnejšo komunikacijo, kar predstavlja pomembno preventivno dejavnost pri preprečevanju nasilja na šoli.

Program smo izvajale : Ksenija Rojs Visković, Marijana Petek in Simona Pirc.

Vodja tabora:
Ksenija Rojs Visković

Shema šolskega sadja

Sadje in zelenjava predstavljata pomembno skupino živil v uravnoteženem jedilniku vsakega posameznika. Znano je, da prebivalci Slovenije v dnevni prehrani ne zaužijemo priporočenih vrednosti sadja in zelenjave, kar pogosto vpliva kot dodaten dejavnik pri pojavu številnih kroničnih obolenj in pre zgodnje smrti.

Tako sadje kot zelenjava v svoji sestavi vključujeta visok delež vode, prehranske vlaknine in drugih zaščitnih snovi (vitamini in minerali), ki pomembno vplivajo na zdravje. V prehrani sta zaželena sadje in zelenjava, pridelana pri lokalnih pridelovalcih, ki prideluje hrano na način, ki je prijazen naravi, človeku in okolju. Študije namreč kažejo, da lokalno pridelano sadje in zelenjava vsebuje večje količine hranljivih snovi v primerjavi z živili, ki so bila skladiščena in transportirana daljši čas. Pri teh živilih se namreč bistveno zmanjša njihova hranilna, biološka vrednost ter kakovost.

SŠS je promocijski ukrep Skupne kmetijske politike EU v sektorju Sadje in zelenjava. Namen tega ukrepa je spodbuditi trend porabe sadja in zelenjave in hkrati omejiti naraščanje pojava prekomerne telesne teže in debelosti pri otrocih, ki prav tako povečuje tveganje za nastanek številnih kroničnih nenalezljivih bolezni sodobnega časa.

Med izbranimi šolami je tudi naša šola, OŠ Trzin, ki ji je odobrena predvidena višina pomoči za tekoče šolsko leto.

Šola bo razdeljevala sadje in zelenjavo kot dodatni obrok poleg redne šolske prehrane.

Pomoč je predvidena za povrnitev stroškov nabave sadja in zelenjave. Največja pomoč na učenca na šolsko leto znaša 6 EUR.

Sadje in zelenjavo bomo razdeljevali enakomerno (1-krat tedensko) skozi vse šolsko leto.

Šola lahko izbira med naslednjimi vrstami SVEŽEGA sadja in zelenjave:

Sadje:	Zelenjava:
lešniki	paradižnik
orehi	zelje
fige	kolerabica
mandarine	cvetača
grozdje	korenje
melone	rdeča redkvice
lubenice	zelena (stebelna)
jabolka	repa
hruške	redkev
marelice	kumare
češnje in višnje	komarček
breskve in nektarine	šparglji
slive	paprika
kaki	bučke
kivi	
jagode	
maline	
borovnice	
črni ribez	
rdeči ribez	

Šola lahko izbira med naslednjimi vrstami PREDELANE zelenjave:

kislo zelje	
kislo repa	

Koordinatorica Sheme šolskega sadja:
Nancy Vake

Na kmetiji

Jesen je čas, ko se v šolske klopi naseli otroški vrvež. Spočiti učenci, željni znanja, pričakujejo veliko nepozabnih in prijetnih dni v šoli.

Razredničarki drugih razredov sva se odločili, da bova letošnji naravoslovno-tehnični tabor organizirali na kmetiji. Že v mesecu septembru smo odšli na kmetijo Podmlačan.

Na kmetiji so nas lepo sprejeli. Učenci so si najprej ogledali sobe. Nato nas je na dvorišču že čakal gospodar. Razkazal nam je kmetijo. Na začetku so se učenci držali za nos, vendar je nato hlev postal najbolj priljubljeni prostor na kmetiji. Jahali so ponija, poskusili so molsti kravo, ves čas pa so pobirali jajčka in jih nosili gospodinji v kuhinjo. Pomagali smo pri različnih opravilih na kmetiji. Gospodinjo smo gledali, kako iz mleka naredi maslo. Zamesila je tudi kruh in ga nato razdelila v košarice za vsakega učenca posebej. Pečen hlebček kruha smo odnesli domov. Spoznali smo tudi čebele in njihov pomen v prehrani. Razredničarki sva pripravili delovni zvezek in komaj smo našli nekaj prostega časa, da smo ga reševali. Na kmetiji so bila tudi igrala, kjer so učenci zelo uživali.

Zelo naporen je bil pohod na Stari vrh. Del poti nas je gospodar peljal s traktorjem, pot pa smo nato nadaljevali peš. Zvečer smo ob ognju zapeli nekaj pesmi, gospodarjev sin pa je zraven igral na harmoniko.

Dnevi na kmetiji so hitro minili. Bilo je zelo prijetno. Domov smo se vrnili polni lepih vtisov.

Andreja Karner in Sara Anžin

Janko in Metka

Napake sodobnega načina življenja skrite v pravljici

Janko in Metka je druga od pravljicnih uprizoritev dramske skupine Miki miška v letošnjem letu. Miki miške so pred skoraj polno dvorano v nedeljo, 2. oktobra, ob premierni izvedbi ponovno dokazale, da so s prepričljivo igro sposobne dobro podati zgodbo, njihovi liki so živi, izdelani, sami pa so tudi izdelali kulise in izbrali kostume. Predstava ima tudi alternacijo za vsakega od petih igralcev. V tokratni zasedbi so zaigrali: Ana Okorn (Janko), Barbara Šernek (Metka), Nina Goropečnik (mačeha), Aleksandra Kmetič (oče) in Mariša Jagodič (čarovnica). V nekaterih od prihodnjih ponovitev jih bodo zamenjali: Maja Ravnikar, Nina Novak Božič, Veronika Weixler, Julija Klavžar in Nejc Lisjak.

Zgodba o Janku in Metki je klasična, pozna jo vsak. Vendar je z vidika gledalcev-otrok in gledalcev-odraslih seveda zelo drugačna. Otroci bodo v njej prepoznali osnovno poanto - premoč dobrega nad zlim. Marsikdo bi se ustrašil podobe čarovnice, kot jo je prepričljivo odigrala Mariša Jagodič, vendar bo iz dvorane odšel potolažen, ker čarovnici ne uspe izpeljati svoje nakane do kraja. Klasična pravljica z lepim koncem torej.

Pa pogledajmo bližje. Z vidika odraslega gledalca pa je zgodba vse prej kot enoplastna. V tej pravljici nemških zbirateljev pravljic, Jacoba Ludwiga in Wilhelma Karla Grimma, ki izhaja iz začetka 19. stoletja (!), se skrivajo motivi, ki jih vse pogosteje srečujemo v sodobnem življenju. Ti motivi, ali bolje rečeno problemi, so vsekakor bolj poglobljeni in bolj zapleteni kot v takratnem času. Ljudje se ločujejo pogosteje, zato je pojav enostarševskih družin pogostejši. Situacija gotovo ni enostavna, ko si eden od bivših zakoncev najde novega partnerja, ki otrok drugega (morda in sprva) ne sprejema najbolje, kakor tudi v Janku in Metki mačeha svojima pastorkoma ne prizanaša. Drug moment je količina časa, ki ga starši preživijo s svojimi otroki, in prepuščenost otrok samim sebi in svoji iznajdljivosti. Janko in Metka zagotovo nimata dovolj pozornosti staršev: oče je prezaposlen z lovom, da bi imela družina kaj na mizi, mačehi se z otrokoma ne ljubi ukvarjati, prezaposlena je s samoljubjem. Tudi prehranske navade družin s prezaposlenimi starši in prenatrpanimi urniki otrok zagotovo niso dobre – časa za pripravo kvalitetne domače hrane preprosto zmanjkuje. Tu je še ekonomska situacija družine – v Janku in Metki je prinašalec »dohodka« oče lovec, v današnjem času je žal vedno pogosteje družina primorana preživeti z enim samim prihodkom. Kako naj bi potem dobro jedli? V liku čarovnice pa se skrivajo vse slabosti človeštva, ki so prepogoste in velikokrat jasne, ko je že prepozno: laž, potuhnjenost, prevara. Le-te stojijo nasproti otroku kot simbolu čistosti in iskrenosti.

Janko in Metka torej ni le zgodba o dobrem in zlem, ni le pravljica o hudobni mačehi in ljubečem očetu ter dvema otrokoma v hišici sredi gozda. Janko in Metka je zgodba, v kateri se paralele s sodobnim načinom življenja potegnejo kar same. Je antipravljica – govori o tem, kako ne bi smelo biti, in se konča pravljичno, kar gledalce navdaja z upanjem v boljši jutri. Upanje pa ni dovolj. Treba je znati sobivati, poslušati, sprejemati druge. Sploh v situaciji, v kakršno je zabredel svet.

Brigita Crljenić

Kdo so trzinske Miki miške?

Dramska skupina Miki miška o svojem delu in še čem ...

Že toliko njihovih predstav ste videli, vsako leto »navržejo« eno, dve, ali celo tri, veliko ste o njih slišali, pa vam jih ni nihče še zares predstavil. Da boste lažje povezali imena z obrazi, smo z Miki miškami za vas naredili intervju. (op. a.: Žal nismo uspeli intervjuvati vseh.)

Nejc Lisjak

Kaj ti je pri gledališču najbolj zanimivo?
Pri gledališču mi je najbolj zanimivo to, da vsak lahko igra svoj lik, vsak je nekaj drugega, kar v realnem življenju ni. Vsakemu je dopuščeno, da počne nekaj, česar ne more početi v resničnosti, in se ima pri tem dobro.

Barbara Šernek

Kaj je tebi najboljše pri tej skupini?
Da se imamo kot skupina super, ker med nami ni toliko razlik. Poznam nekaj ljudi, ki so bili v skupini s starejšimi, pa jim ni bilo tako všeč. Tukaj smo res prijatelji!

Nina Goropečnik

Kateri lik od teh, ki si jih igrala, ker si jih igrala že veliko, ti je ostal najbolj v spominu in zakaj?

To bi bila Morticia v predstavi Addamsovi, in sicer zato, ker sem se najbolj lahko vživela vanjo. Pri Miki miški sodelujem že 4 leta.

Julija Klavžar

Kateri lik pa je tebi najbolj ostal v spominu?
Meni je bil najbolj všeč lik mačehe v Janku in Metki, ker je dobro, da se čisto spremeniš, si tak, kot v resničnem življenju nisi, in to je moja priložnost, da sem tečna do vseh (smeh).

Ana Okorn

Kako si se srečala s skupino in kako se med Miki miškami počutiš?
Prišla sem tako, da je Nejc dal na šolo letake, jaz sem jih videla in sem prišla na avdicijo, takrat je bila to avdicija za mjuzikl. Zdaj v predstavi Janko in Metka igram Janaka. Super skupina je, imamo se super, so me čisto sprejeli medse.

Veronika Weixler

Veronika, ti si sodelovala na JSKD-jevih poletnih gledaliških delavnicah, kakšno znanje si od tam odnesla?
Tam so nas učili o igranju in improvizaciji in kako se bolj vživiš v lik na odru. To znanje bom uporabila v predstavah, ki jih bomo še delali in poskusila s pomočjo tega znanja biti čim boljša na odru.

Sodeluješ tudi kot tehnik v predstavah, kakšne izkušnje imaš kot lučni, tonski tehnik?

Dobro je sodelovati v predstavi tudi na ta način, ker lahko osvetljuješ igralce, s tem pripomorem k predstavi, da je boljša.

Aleksandra Kmetič

Tebe pa spremlja ta sreča, da zaradi pomankanja fantov v vaši skupini velikokrat igraš fante. Kako to sprejemaš, si želiš več ženskih vlog?

Ja, res je, tukaj ni fantov. Izgleda, da sem jaz tak talent, da lahko igram fante (smeh). Ne vem, seveda rada igram tudi ženske vloge, ampak so mi vloge moških v predstavah, ki jih igram, tudi všeč, ker so moški liki lahko bolj grobi, nepopustljivi, močni. Všeč mi je bila tudi ženska vloga mačehe v *Pepelki*.

Mariša Jagodič

V DS Miki miška si bolj nova igralka, za seboj pa imaš dosti igralskih izkušenj. Nam poveš kaj več o tem?

Hodim v dramsko šolo Barice Blenkuš, v osnovni šoli sem tudi že igrala v predstavah. Delam tudi v enem društvu Taka tuka, kjer za majhne otroke pripravljamo rojstnodnevne zabave. V okviru tega društva je obstajala skupina Pački in tam smo tudi lani naredili *Pepelko* za gluhe otroke, letos pa delamo projekt, s katerim bomo šli na Kitajsko. Na Kitajskem nam bodo dali eno njihovo pravljico in jo bomo mi zaigrali gluhim otrokom, nato pa bodo Kitajci prišli še k nam in bomo mi njim dali eno slovensko pravljico, ki jo bodo oni zaigrali.

Sliši se zelo resno. Imaš kakšne igralske ambicije za naprej? Imam. Želim študirati dramsko igro v Pragi, po tem pa bi šla rada na podiplomski študij mjuzikla v London.

Maja Ravnikar

Kaj si ti želiš, da bi v prihodnje ustvarila vaša skupina?

Rada bi še kakšen mjuzikel, večji in dobro poznan med ljudmi, ker rada pojem in plešem, in želim si, da bi ustvarili še kakšne večje predstave.

Nina Novak Božič

Koliko likov si do sedaj igrala v predstavah vaše dramske skupine, glede na to, da pri njej sodeluješ že od samega začetka?

Igrala sem Nesso Rose v *Wicked-u*, v *Pepelki* sem igrala eno od hčera, Anastazijo, v *Rdeči kapici* sem igrala mamo, igrala sem *Zlohoto* v *Trnuljčici*... Najbolj na kožo mi je bil pisan lik Anastazije, ker je bila zelo taka ... živahna.

Marko Bizjak

Si pomočnik pri sceni, pa imaš morda kakšne igralske ambicije?

Ja, na tak način rad pomagam v predstavi, kot igralka v predstavi pa mene ne boste videli. Niti slučajno! (op. a.: Marko se tudi ni želel fotografirati.)

Brigita Crljenič

Matički podeljeni že petdesetič!

Utrinki s Festivala gledaliških skupin Slovenije 2011 - 50. Linhartovega srečanja v Postojni

V najožji izbor so se po izboru selektorke Dunje Zupanec uvrstile predstave *PLEŠASTA PEVKA* (KD K Žirovnica), ki ste jo lahko videli tudi na Festivalu gorenjskih komedijantov na Dobu, kamor se je uvrstila tudi domača skupina KUD Franca Kotarja Trzin s predstavo *Fiziki*, KUD Studio Gledališče Maribor s predstavo *STARI ČASI*, Gledališče GGNeNi/KD Teater Grosuplje s predstavo *SVE-TNIKI*, Društvo Smoteater Majšperk s predstavo *SCAPINOVE ZVIJAČE*, Gledališka skupina KD Slomšek Slovenska Bistrica z dvema enodejankama Antona Pavloviča Čehova, *SNUBAČ* in *MEDVED*, KUD Zarja Trnovlje – Celje z avtorskim projektom Mihe Alujeviča *KNEZI CELJE – SKRIVNOST GRADU OJSTRICA* ter Šentjakobsko gledališče Ljubljana s predstavo *MALI DIKTATOR*. Slednja, v režiji Tijane Zinajić in dramaturga Andreja Jakliča, je v konkurenci naštetih prejela tudi *Matička* za najboljšo predstavo v celoti ter *Matička* za najboljšo glavno vlogo, ki jo je domov odnesel Mario Dragojevič za vlogo Adenoida Hynkela in brivca.

Žiranti, v zasedbi dramatika Toneta Partljiča, igralka in dramatičarke Drage Potočnjaka ter igralka in izrednega profesorja za odrski govor na AGRFT Tomaža Gubenška, so podelili *Matička* za izviren pristop *Plešasti pevki*, *Matička* za najboljšo moško vlogo Darku Zupancu (vloga Geronta, Scapinove zvijače) ter tri priznanja - priznanje za ansambelsko igro je prejel KUD Studio Gledališče Maribor za predstavo *Stari časi*; priznanje za moško vlogo je prejel Božidar Tabaj za vlogo Porterhousa v predstavi *Zbeži od žene* in priznanje za moško vlogo Niko Turk za vlogo Ivana Vasiljeviča Lomova v predstavi *Snubač*. Zадnji dan festivala so organizatorji čez dan pripravili različne delavnice na temo gledališke umetnosti, zvečer pa je sledila slavnostna podelitev nagrad.

Brigita Crljenič

Oder v dvorani KUD-a obnovljen! Vpis v gledališki abonma

Kratek čas po prenovi dela dvorane za občinstvo so pridne roke članov KUD-a poprijele za delo tudi na odru oz. v zaodrju. Dela so vključevala kitanje in beljenje sten okoli odra, barvanje radiatorjev na odru, zamenjavo stranskih in zadnjih zaves ter karnis. Po novem lahko v dvorani pod balkonom občudujete tudi nove zavese, ki so skladne s podobo dvorane, za njimi pa se lahko učinkovito pospravi neuporabljene sedeže, s pomočjo teh novih zaves pa se lahko v zadnjem delu dvorane uprizori tudi predstava, recital, pogovor ipd. Skratka, dvorana je, poleg tega, da so opravili nujna vzdrževalna dela v njej, pridobila tudi na skladni notranji podobi in funkcionalnosti.

Brigita Crljenić

KUD Franca Kotarja Trzin vpisuje v gledališki abonma sezone 2011/12.

Abonma bo potekal v dvorani kulturnega doma v Trzinu enkrat mesečno (načeloma vsako prvo soboto v mesecu). Abonma je sestavljen iz 6 predstav kvalitetnih slovenskih ljubiteljskih gledališč ter profesionalnih gledališč.

Vpis poteka od 17. oktobra do 5. novembra 2011. Vpišete se lahko prek elektronske pošte: kud.franc.kotar@gmail.com ali uro pred prvo predstavo.

Abonma sezona 2011/12:

- KD Janez Jalen, Notranje Gorice: William Shakespeare: **SEN KRESNE NOČI**. Režija: Dejan Spasić
- KUD Svoboda Zalog, Zalog: Marcel Franck: **PELIKAN ALI OTROCI PO ŽELJI**. Režija: Jože Valentič
- Špateater, Mengeš: Matjaž Javšnik: **OPTIMIST**. Režija: Matjaž Javšnik
- KUD CUT, Domžale: **PRIČAKOVANJA**.
- KD Slomšek Slovenska Bistrica: Anton Pavlovič Čehov: **SNUBAČ, MEDVED** (dve enodejanki). Režija: Niko Vodošek
- Squat: Tibor Hrs Pandur, Tatjana Peršuh, Nina Ivanišin, Nina Pertot, Vito Weis: **PUNČKA IN SVET**. Režija: Tatjana Peršuh

Cena abonmaja: 40,00 EUR.

Za paket 5 abonmajev -10% popust! Abonmajske kartice so prenosljive!

Organizator si pridržuje pravico do spremembe programa v enakem kvalitetnem rangu.

VABLJENI!

Franckov živžav (gledališka predstava + ustvarjalnica)

Podaljšan vpis v otroški klub!

Abonmajske karte za otroško gledališko predstavo in ustvarjalno delavnico še vedno lahko vpišete! Franckov živžav bo potekal enkrat mesečno, in sicer na soboto ob 16.00 uri v dvorani KUD-a za otroke, stare 2-9 let (lahko tudi malo starejše).

Klubske kartice so prenosljive, če ne utegnate, jo lahko posodite sosеду, prijatelju...

Cena: 25,00 EUR na otroka za 5 živžavov.

Cena vstopnice na dan dogodkov bo 6,00 EUR za otroke in 4,00 EUR za odrasle.

Prijave (ime, priimek, starost otroka) in dodatne informacije na kud.franc.kotar@gmail.com.

Napovednik TD Kanja Trzin

20.10. ob 19. uri, avla CIH

Hribarjevo leto v Trzinu

- odprtje razstave Trzinski rojak Ivan Hribar (OT, Med. muzej Kamnik, Muzej mesta Lj.)
- kulturni program (TD Kanja)

28.10. ob 19.30, Kul. dom Trzin

- Nastop glasbenih in plesnih skupin HKD Medjimurje - Ljubljana in FS TD Kanja

29.10 ob 8.00, zbor pred OŠ

- Pohod po mejah 4 občin (Trzin-Ljubljana-Mengeš-Vodice)

29.10 ob 15.00, T3 – TD Kanja

- Jesenske delavnice za otroke

15.11. ob 18.00, avla CIH

- Odprtje razstave poletnih delavnic TD Kanja (rezbarstvo, slikarstvo, vezenje)

Prvi jesenski pozdrav iz trzinske knjižnice...

Pa smo ga imeli. Indijansko poletje ali babje leto, kakor vam je ljubše.

A saj veste. Vse ima svoj konec, da odstopi prostor novemu začetku. Neznanimu, vznemirljivemu.

Mnogi malčki so morali prvič v vrtec in mnogo solzic je spolzelo po ličkah.

Osnovne šole so preplavili prvošolčki žarečih oči, polni velikih pričakovanj.

Srednješolci so že z malce vzvišenim pogledom zapustili svoje domače okolje in se soočili z vrstniki iz drugih krajev.

Brucci, še tako norčavi, a čisto blizu svetu odraslih, so si v prvih oktobrskih dneh začeli oblikovati svojo poklicno pot

...in seveda vsi ostali, ki smo po dolgem vročem poletju spet zapuli v bolj ali manj znane jesenske vode.

Tako je tudi naša pravljíčarka, gospa Mili Radmelič, v začetku oktobra spet povabila najmlajše na PRAVLJIČNE URICE, kjer jim enako kot v lanskem šolskem letu trikrat tedensko, ob ponedeljkih, sredah in četrčkih, odpira vrata v svet pravljíčnih bitij.

Malčkom, ki dopoldneve preživljajo v vrtcu, smo na posebne police pripravili knjige iz seznama za projekt družinskega branja Knjižnice Domžale, bolj znan kot PRAVLJIČNI PALČEK.

Na obešalnike v sobi za najmlajše smo obesili ČUDEŽNE KOVČKE oz. nahrbtnike, v katerih se skrivajo najlepše pravljíce in plišaste igračke, ki komaj čakajo, da jih bodo otroci za dva tedna odnesli domov, kjer bodo skupaj pobegnili v domišljíjski svet in

morda priredili staršem pravo, pravcato lutkovno predstavo.

Osnovnošolci ste vabljeni k reševanju nagradne KNJIŽNE UGANKE, ki vas vsak mesec opomni na znano osebo, dogodek ali karkoli zanimivega, povezanega z določenim obdobjem.

Oktober pa je seveda že povsem primeren mesec za ponovno snidenje ob večernem KNJIŽNEM KLEPETU, ki se bo to jesen prvič razvnel že v sredo, 26. oktobra, ob 19. uri v čitalnici naše knjižnice. Če koga muči radovednost, kam vodi beseda, bomo vedno našli še en prazen prostor.

V projektu knjižnice Domžale z naslovom OKUSIMO BESEDO ali po domače BRALNA ZNAČKA ZA ODRASLE bomo z veseljem sodelovali tudi v tem šolskem letu in vabim vas, da se nam pridružite še v večjem številu kot lani, saj smo vam pripravili res obsežen, kakovosten seznam leposlovnega in strokovnega gradiva, ki vas bo obogatil, spomladi prihodnje leto pa vas bomo povabili še na prijetno kulturno druženje, kjer bomo vse »značkarje« nagradili z zanimivo knjigo.

V naslednjih mesecih bomo v goste povabili vesele lutke, ki bodo najmlajšim popestrile dolge jesenske »predvečere«, zato spremljajte naša obvestila ali povprašajte knjižničarko o vsem, kar vas žuli ali veseli.

V letošnjem letu se je nabralo res veliko dobrih knjig, ki jih seveda lahko tudi rezervirate, če vam jih vedno nekdo »sune tik pred nosom«.

V naši knjižnici sta vam na voljo mesečnika BUKLA in PREMIERA, ki sta brezplačna in na voljo vsem, opozoriti pa vas želim še na projekt KNJIGE ZA VSAKOGAR, v katerem sodelujemo že poldrugo leto in ponuja kakovostno branje za tri ali pet evrov. Knjige iz tega seznama bodo v naši knjižnici na voljo še do 31. decembra letos.

Tako. Zdaj pa le še želja, naj vam ta jesen zadiši po sprehodu v barvitem gozdu, po gobovi juhi, pečenem kostanju in napeti knjigi, ki je ne boste mogli odložiti...

Srečno!

Zdenka Kopač
Knjižnica Tineta Orla Trzin

Trzinski opoziciji

Že dalj časa berem vaše umetnije, pisane iz tako imenovane trzinske opozicije. O družini Erčulj natolcujete samo v negativnem pomenu besede.

Zlobneži, v imenu demokracije blatite mojo nadvse ljubo družino. S tem žalite tudi mene, ponosnega vodjo družine Erčulj, katero sem šolal in vzgajal v pokončnosti, poštenosti, skromnosti, vztrajnosti, zvestobi... Besede nepotizem, korupcija, nesposobnost, koristoljublje in neznanje v moji družini niso nikoli imele mesta.

Tudi sam sem ob svojih življenjskih uspehih doživel in pretrpel mnogo nevoščljivosti, pokvarjenosti in marsikaj drugega. Zdaj pa sem v nekih trzinskih novicah doživel to najbolj umazano in pokvarjeno pisanje o moji družini.

Dvomislim o namenih koalicije in celo ustvarjanju videza neka-

kšnega kemičnega odnosa v koaliciji, ki ima lahko zelo različne simptome, tudi z blatenjem moje drage žene.

To je preveč tudi za mojo demokratično držo, pa tudi v moj posmeh. Pisci člankov (Barbara Sršen, Frane Mazovec, Marko Pavličič, Valentin Kolenc, Peter Pelan, Romeo Podlogar) se skrivate pod skupno odgovornostjo, kot v bivših »izmih«.

Je pa tudi žalostno, da se nobenemu od zgoraj napisanih priimkov ne gnusi pisec tega blatenja in pisanja neumnosti in se od njega ne ogradi, temveč skupaj drvite v pogubo.

Ob koncu bi svetoval, da pogledate v svoje družine in pri njih še marsikaj postorite.

Bog, odpusti jim, saj ne vedo, kaj pišejo.

Jože Erčulj

Pismo bralca

Pozdravljeni!

Se mi je zdelo, da ne bo nič z mojim pozivom, da izrazimo svoja mnenja o trgovini Mercator. Od zadnje septembrske številke pa do danes, ko pišem ta prispevek, sem prejel po elektronski pošti le en hvale vreden prispevek.

Toliko govorjenja, kritike za plotovi, pogovarjanja med sosedi, polno kritik na račun trgovine in prodajalk, sedaj pa nič! Tako kot je na lokalni ravni, tako je tudi na državni. Jaz si demokracijo drugače predstavljam.

Ne bom vrgel puške v koruzo, organiziral bom s pomočjo ljudi, ki želijo sprememb v Trzinu, to je lepše, boljše in srečnejše življenje na tem čudovitem prostoru, da bomo hodili od hiše do hiše in zbirali podpise. Pričeli bomo z dvema aktualnima temama, to je problem trgovine in seveda za občinsko oblast gordijski vozec – lokalna avtobusna povezava s prestolnico.

Mislím, da bi morali biti prebivalci Trzina glasnejši, bolj kritični do stare občinske oblasti, oziroma do dolgoletne z vedno istimi ljudmi, kar je pa novoizvoljenih pa tako nekateri od njih povzročajo zdrahe in morda še kaj, kar jezi trzinsko opozicijo in velik del občanov. Vsa opozicija bi se morala združiti in nastopiti z enim liderjem in tako pospešiti razvoj Trzina v pravo smer. Dajmo Trzinu to, kar potrebuje.

Vse lepo in prav, da smo kulturna občina in da imamo polno takih in drugačnih kulturnih večerov, pa folkloro in sejem, (tega bi preselil na drugo, primernejšo lokacijo); občani pa hočemo tudi kaj drugega.

Sem se oni dan sprehajal s soprogo po Domžalah. Imajo majhno, vendar bogato založeno tržnico. Cene so sprejemljive, je pa lep občutek, da kupiš lokalno pridelano sadje in zelenjavo, tu doma pa kupujemo kitajski česen, holandsko čebulo pa bučke iz Španije in ne vem še od kod. Imajo tudi mlekomate, ne vem, dva ali tri. Pustimo te polemike po medijih pred kratkim. Mleko lepo prevremo, pa je stvar v redu. Bi bilo kaj narobe, če bi enega imeli v Trzinu?

Videl sem tudi zabojnike dnevnega brezplačnika Žurnal. Bi se tu branili takšne ponudbe vsaj na treh koncih našega malega kraja?

Bodi za danes dovolj. Še vedno mi lahko pošljete predloge in pripombe o tem in onem na e-mail: zvonimir.klemenc@gmail.com ali na gsm 070/810-025. Jaz pa obljubim, da bom z vsakim mesecem ostrejši, glasnejši in vedno bolj povezovalen, in s tem bom nekaj malega prispeval k lepši prihodnosti vseh Trzincev.

Lep dan!

Zvonimir Klemenc – upokojenec

Pismo bralca

Lepo pozdravljeni!

V svojem in imenu nekaterih sosedov pošiljam nekaj gradiva za Odsev. Kot verjetno veste, je Občina Trzin investirala izdelavo pločnika oz. kolesarske steze na delu ulice Rašiške čete od Mlakarjeve proti Trzinki. Pošiljam vam nekaj fotografij o tem, kaj se je dogajalo na koncu nove pridobitve v petek popoldan in v soboto, takoj po zaključku asfaltiranja. Zaradi nelogičnega (ki se lahko izkaže tudi za zelo nevarnega) zaključka kolesarske steze v podaljšku parcele na Reboljevi 7 (pred Reboljevo 8), je le to še isti dan po asfaltiranju postalo parkirišče za avtomobile. Širina je ravno pravšnja tudi za avtomobile višjega razreda. Kaj to pomeni za varnost pešcev in kolesarjev (predvsem otrok), ki pridejo po pločniku v smeri proti Trzinki, si lahko zamišljate! Umik s pločnika na cesto, brez predhodnega preverjanja, ali prihaja kašno vozilo po cesti, je lahko smrtno nevarno. Komunalni redarji tega ne bodo mogli preprečiti, saj se bo to dogajalo v glavnem popoldan in ob koncih tednov, ko pridejo obiskovalci na igrišče. To velja sicer tudi v primeru, da na pločniku ni parkiranih avtomobilov. In to samo zato, ker ima prijatelj trzinskega župana tam parkirano svojo počitniško prikolico. Drugega pametnega pojasnila, zakaj se pločnik konča tam, kjer se, in ne na koncu parcele planinskega

društva, enostavno ni. Temu bi lahko rekli tudi 'korupcija v občini Trzin'. Če bi bilo tako, kot nam pravi zdrava pamet, nevarnosti praktično ne bi bilo oz. bi bila bistveno manjša. Popolnoma nerazumljiv je tudi planiran prehod čez cesto ob sedanjem zaključku pločnika ravno na ovinku. Preglednosti z desne strani iz smeri Trzinke praktično ni, saj se promet iz smeri Trzinke ne vidi! Pošiljam vam nekaj posnetkov za predstavitev.

Naslov avtorja v uredništvu

September »to remember«

Septembrski razgled s Krvavca (Foto: Miha Pavšek)

Pa je za nami arhivski september, žal le z vidika vremena! Večino drugega dogajanja doma in po svetu ni bilo ravno za arhiv ali pač le za tja, v upanju, da ga tam čim prej prekrijeta prah in pozaba. Dva hladna vremenska vdora, prvi na začetku meseca, v glavnem suh, ter drugi, na prehodu iz druge v tretjo septembrsko dekada, sta bila precej manj nadležna kot številni drugi »izpadi«. Tem se nismo mogli izogniti niti v Trzinu, kje se že nekaj časa zdi, da poteka vse – enotirni železniški progi navkljub – dvotirno. Počasni, skorajda že kot vlaki, ki vozijo proti Kamniku z enako hitrostjo kot pred 110 leti, ko so zgradili železniško progo, so tudi naši veljaki, in zdi se, da se svetovne, državne in mestne zgodbe vse bolj prenašajo tudi v lokalno okolje. Opoziciji ne zadošča več niti sicer dobro odmerjeni prostor v našem priljubljenemu glasilu, zato si je omislila svojega, v katerem pa zopet ponavlja stare očitke. Res, da je marsikateri od teh povsem upravičen, vprašanje pa je, če je smisel in »produktiven« ali pozitivno naravnano ali je tam le v funkciji metanja polen pod noge aktualni občinski oblasti. V primeru podaljšanja proge ljubljanskega mestnega potniškega prometa do Trzina se zdi, kot bi se obnašali po »kozje«, ne pa razumsko. Pisec teh vrstic sem namreč zapriseženi uporabnik javnih potniških storitev na relaciji Trzin–Ljubljana (včasih tudi v kombinaciji s skirojem...), in vam zagotavljam, da mi cenejši in morda tudi v resnici pogostejši prevoz ne pomaga prav nič, če traja vožnja v konicah še enkrat dlje. Poleg tega bodo nastajali zaradi počasnejših in okornejših mestnih avtobusov zamaški tudi na magistralki oziroma štiripasovnici do Črnuč, kjer jih lahko v kratkem pričakujemo tudi zaradi odprtja mengeške obvoznice. In kaj je za Trzince lahko res prava rešitev – elektrifikacija kamniške proge in razširitev postajnih izogibalšč, da bosta lahko pogostnost in hitrost vlakov še večji. Milijon avtomobilov za dva milijona prebivalcev pač naredi svoje ...

Vsi govorimo o zmanjšanju našega ogljičnega odtisa, kar pa se v trzinskem voznem parku prav nič ne pozna, saj pločevina tudi tu še vedno »rula«. Nasprotno, tudi zadnje pridobitev, pločnike s kolesarsko stezo na ulici Rašiške čete, smo opremili z nekaj dodatnimi parkirišči, pa čeprav niso tista pod vrtcem skoraj nikoli v celoti zasedena. Res pa je, da so oddaljena že več kot 150 metrov, kar pa ni od muh, če morate do njih peš. A vrnimo se raje k letošnjemu septembrskemu vremenu, za katerega ne moremo trditi, da je prav verno odslikavalo življenje južnih podalpskih prebivalcev. Lepo vreme z babjim poletjem se je raztegnilo tudi še v prvi teden oktobra, potem pa je udarilo. Kot strela iz jasnega oziroma hlad iz toplote, kaj drugega bi lahko rekli za skorajda

že zimski izbruh iz četrta na petek, 6. oz. 7. 10. V manj kot 24 urah je temperatura zraka padla v večini slovenskih krajev tudi za več kot 20 stopinj Celzija! Ob koncu padavin so se še celo v Trzinu med dežjem mešale snežinke. O nadaljevanju seveda prihodnji mesec, zdaj pa res pogledimo letošnji, v marsičem vremensko rekorden september.

Zdaj je znano tudi že uradno, da je bil letošnji september povsod vsaj za 3 stopinje Celzija toplejši od dolgoletnega povprečja, sonce pa je sijalo vsaj desetino več časa kot običajno. Povprečna temperatura zraka je bila na večini postaj po nižinah najvišja doslej in tudi na Kredarici je bil letošnji september drugi najtoplejši po letu 1954. Najmanjši toplotni presežek so izmerili na zahodu države, na našem koncu pa je bilo dolgoletno povprečje preseženo kar za polovico. Prevladovali so od sonca razvajeni dnevi, nekaj več oblačnosti, bolj ali manj nemoteče, je bilo le v gorah. Dolgoletno padavinsko povprečje ni bilo doseženo na nobeni merilni postaji, na okrog tretjini ozemlja so dosegli le približno polovico pričakovanih septembrskih padavin. V sosednji Ljubljani je bil september 2011 najbolj sončen doslej (natančneje v zadnjih 60 letih, odkar imamo tovrstne podatke), dolgoletno povprečje trajanja sončnega obsevanja pa je bilo močno preseženo tudi drugod po državi. Kar precej Trzincev se je tudi septembra mudilo na morju, ki je bilo letos še posebej toplo. Srednja mesečna temperatura morske vode je bila kar 24,2 stopinji Celzija, kar je najvišja izmerjena srednja mesečna temperatura za september v opazovalnem obdobju 1957–2011. Letošnja septembrska temperatura morja presega obdobjno povprečje kar za celi 2 stopinji Celzija. Do začetka zadnje septembrske dekade, ko se je morje vendarle nekoliko ohladilo (predvsem na račun daljših noči in nekaj vetra), so namerili povsem poletno temperaturo morja, namreč 25 in občasno tudi še več stopinj Celzija.

Od 30 dni jih je bilo septembra večinoma sončnih kar 26! Kljub vsemu smo dobili skoraj 80 litrov padavin na kvadratni meter (še pomnite lanskih 369 mm?), megla, v tem času še v glavnem kratkotrajna, pa nam je okrasila celih 6 juter. Prav toliko smo imeli padavinskih dni, enega manj pa z nevihto. Posledica tega je tudi rekordnih 7 vročih dni, ki jih ponavadi septembra sploh ni, v enem od njih pa smo letos prilezli celo na 32 stopinj Celzija! Skratka, september »to remember«. Glede na vse, kar nas čaka tja do začetka decembra, ko bomo odšli na volišča, pa bo nekaj »vročih« dni tudi še do nastopa meteorološke zime. Sicer se bo pa do takrat proti večeru še kar nekajkrat postopoma stemnilo vse do nižin ...

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine septembra 2011 (mm)
Ljubljana Bežigrad	66
Letališče Brnik	72
Grosuplje	74
Trzin	75
Domžale	82
Stražišče pri Kranju	83
Radomlje	95

Preglednica: Mesečna količina padavin septembra 2011 na izbranih merilnih postajah (Vir: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko).

ROPOTULJICA

obvešča in vabi vse malčke in šolarje na

» USTVARJALNE DELAVNICE «.

Delavnice bodo potekale v naših prostorih: Varstvo Ropotuljica, Mengeška c. 43, v starem Trzinu (nasproti gostilne Narobe), in sicer:

- malčki od 2 - 5 let vsak četrtek od 16.30 do 18.30 ure (pod strokovnim mentorstvom vzgojiteljice ge. Brigite Podmiljšak);
- šolarji od 1. - 4. razreda vsako sredo od 17.00 do 19.00 ure (pod mentorstvom ge. Lidije Zemljič);

Vse informacije in prijave sprejemamo pri nas osebno ali na tel: 031 669 359 (Renata Narobe) ali po elektronski pošti: narobe.renata@gmail.com

Otroci z uporabo najrazličnejših materialov pridobivajo čut za estetiko, razvijajo kreativnost, spoznavajo različne tehnike ustvarjanja in razvijajo ročne spretnosti.

Zasebno varstvo otrok, Renata Narobe s.p., Mengeška c. 43 Trzin

ZAHVALA

*Zaman te iščejo naše oči,
zaman te kliče naše srce,
srce ljubeče tvoje zdaj spi,
nam pa rosijo se trudne oči.
Odšla si od nas. Tu te več ni,
in v srcih spoznanje to zdaj bdi.
V bolečini smo tiho sklonili glavo
z lepo mislijo na te – za slovo.*

Nepredvidljiva in kruta bolezen te je tistega 27. septembra mnogo prezgodaj iztrgala iz življenja in v srcih vseh nas, ki smo te imeli radi, pustila ogromno praznino.

Ob boleči izgubi naše drage žene, mamice, hčerke, sestre in sva-kinje

**IRENE BREZOVNIK,
rojene ŽNIDARŠIČ iz Mengša,**

se iz vsega srca iskreno zahvaljujemo vsem vam, ki ste nam v tistih težkih trenutkih stali ob strani in čutili z nami.

Hvala za vsak ljubeč stisk roke, za vse tople in sočutne objeme, hvala za vsako besedo tolažbe.

Iskrena hvala tudi zdravniku dr. Tomažu Mušiču za pomoč in sočutje v najtežjih trenutkih njene bolezn, medicinski sestri Ireni, patronažni sestri Mirjam Svetlin za pomoč in prijaznost in specialistu dr. Jerneju Benediku ter osebju Onkološkega inštituta.

Lepo se zahvaljujemo pevcem kvarteta Krt, flavtistu gospodu Mateju Hribarju ter g. župniku Janezu Avseniku za lepo opravljen cerkveni obred.

Iz vsega srca se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem za izrečena sožalja, darovane sveče, cvetje in denarno pomoč. Hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat iz srca hvala!

Vsi njeni najbližji

Zbiralna akcija »Spravimo tekstilne materiale iz odlagališč«

V šolskem letu 2011/2012 se bo po osnovnih šolah Gorenjske in osrednjeslovenske izvajala akcija »Spravimo tekstilne materiale iz odlagališč«, ki bo med drugim otroke poučila, da se tekstil lahko ponovno uporabi/predela/reciklira. Akcija bo potekala v sodelovanju OŠ Trzin in podjetja Zoltan d.o.o.

Vse krajanje občine Trzin vabimo k sodelovanju.

Na naši šoli bo akcija potekala: **24.10.2011 - 28.10.2011**

Zbirala se bodo oblačila, posteljnina, brisače, namizni prtji, odeje, plišaste igrače. Kontejner bo postavljen pred OŠ Trzin.

Prednosti zmanjšanja tekstilnih odpadkov se bodo pokazale predvsem v:

- zmanjšani potrebi po večjih odlagališčih
- zmanjšanju onesnaževanja, saj se za obdelavo tekstila uporabljajo različne kemikalije in
- varčevanju z energijo

Zavržene tekstilne materiale oziroma oblačila porabijo na naslednje načine:

- 60 % za ponovno uporabo, to pomeni, da jih uporabljajo ljudje, ki si novih ne morejo privoščiti,
- 15 % se jih uporabi kot krpe za brisanje,
- 15 % se jih uporabi v tekstilni, papirni in avtomobilski industriji (odlagalne police, predpražniki...) ter
- 10 % je odpadkov in končajo na odlagališčih oziroma se jih sežge.

Z uspešno zaključeno akcijo bo nekaj sredstev namenjenih tudi v dobrodelne namene.

Prevetrimo naše omare, naj zadihajo, in skupaj naredimo nekaj za naš planet in prihodnost naših otrok.

Vabilo

Vabimo vas, da se udeležite žalne slovesnosti ob dnevu mrtvih, ki bo v **soboto, 29. 10.**, ob **16. uri** pri OŠ Trzin.

Zveza borcev NOB Trzin

ZAHVALA

*Ni res, da je odšel – nikoli ne bo!
Ujet v naša srca z najlepšimi spomini
bo vsak naš korak spremljal v tišini ...
In se nam srečen in nasmejan
za vedno vračal v naše sanje ...*

Ob nepričakovani, boleči izgubi moža in očeta
TOMAŽA JUGOVICA

se globoko iz srca zahvaljujemo bližnjim in daljnim sosedom s Pernetove ulice, vsem sorodnikom in prijateljem, njegovim bivšim sodelavcem z Ministrstva za obrambo RS ter kolektivu skupine IMOS Ljubljana za tople tolažilne besede, izreke sožalja, darovano cvetje in sveče ter dobrodošlo finančno pomoč.

Posebej gre zahvala g. Kosmaču za poslovilne besede in organizacijo slovesnosti, prav tako g. Marku Trampužu iz Mengša, g. Dominiku Grmeku iz Domžal, pevskemu zboru A. Finka iz Novega mesta, trobentaču Orkestra Slovenske vojske, veteranom vojne za Slovenijo domžalskega območnega združenja ter članom združenja slovenskih častnikov Domžale.

Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste v tako velikem številu počastili njegov spomin in ga skupaj z nami pospremili na njegovi zadnji zemeljski poti.

Žena Mihaela ter sinova Simon in Blaž

Načrtno oblikovanje telesa

S Hypoxi treningom ciljno odpravljamo maščobne blazinice tam kjer vas najbolj motijo (zadnjica, trebušček, boki noge).

Vabljeni na brezplačni testni obisk.

HYPOXI studio Trzin 041 538 514

HP Commerce SIOL

☎ 080 22 36

Za toplo zimo in pomlad *kurilno olje Hubat*

www.hp.commerce.si

Vreme po **EVROPI?**

Vreme na **HRVAŠKEM?**

Vreme v **SLOVENIJI?**

vreme-info.si
VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

- računovodske storitve
- svetovanje za družbe, podjetnike in društva

Računovodski servis

Joni Krajnc d.o.o.

Mlakarjeva 63, Trzin

Tel: 564 43 24

Fax: 564 43 25

GSM: 041 780 879

E: joni.krajnc@siol.net

TU JE LAHKO VAŠ OGLAS

KAM PO ZNANJE?

Spletni vir informacij
Andragoškega centra Slovenije

**PREGLED PONUDBE
IZOBRAŽEVANJA ODRASLIH**

<http://pregled.acs.si>

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO,
DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE

Andragoški center Republike Slovenije
Slovenian Institute for Adult Education

☼ grafex agencija | tiskarna

POSLOVNA DARILA 2011/2012

S7 Podvodni svet

cena: 3,13 EUR + 20% DDV

mesto za
dotisk

N3 Namizni tedenski koledar

CENA: 3,23 EUR + 20% DDV

Z1 Žepni koledarčki in bookmarki

CENA: zahtevajte ponudbo!

R2 Rokovnik B5

CENA: 5,30 EUR + 20% DDV

V1 Novoletne voščilnice

V2 E-voščilnice

CENA: zahtevajte ponudbo!

Več poslovnih daril na www.grafex.si

SPLOŠNI POGOJI:

Navedene cene v prospektu so informativne narave. Stroški dotiska logotipa in izdelave mutacij v navedenih cenah niso vključeni.
Dotisk logotipov izvajamo po dogovoru. Zahtevajte ponudbo!
Za naročila nad neto vrednostjo 200,00 EUR so stroški dostave GRATIS.
Fotografije so simbolične, napake v tisku niso izključene in zanje ne moremo odgovarjati.